

90. LA PALOMA. "DUVAN".

Musical score for '90. LA PALOMA. "DUVAN"'. The score consists of ten staves of music, arranged in five pairs. Each pair represents a different voice part. The music is written in a 2/4 time signature and features a melody with various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests.

Den dag, då jag bytte mitt hem mot den friska sjön, Jag sade: O bed, min moder, för mig en bön! Och där under tambarinden Jag Nina såg, Min älskling med tår på kinden Och sorg i håg. Dör jag på sjön, du ljuva, Kanske en kväll Flyger en snövit duva Hem till ditt tjäll. Då till ditt fönster ila! Min själ det är, Som för en stund vill vila I famn så kär.

://: Raska sjömän, hallå! Ut på havet det blå, Där vinden susar Och vågsvallet brusar, Sorgerna dit ej nå! ://:

Men skulle mig böljan bära så saktelig Tillbaka till er, I kära, som älsken mig, Då ständigt jag skall förbliva Hos mor och dig. De andra på väg må driva Förutan mig. Nina, vad fröjd och lycka, Då till min brud Dig skall min moder smycka, Vid klockors ljud! Då skall i dans du svinga Med lätt behag, Och tamburinen klinga Till ljusan dag.

://: Raska sjömän, hallå! etc. ://:

Men vad? Ha vi vänt vårt roder? Det hemåt bär! På stranden jag ser min moder; hon ensam är. Men var? Var är Nina? Svara! Hon stod dock stum, Och tröstlös hon pekar bara Mot öde rum. Ve! Under nygrävd tuva Hon slumrar nu. Nina, den vita duva. Det var då du! — "Jungman! Din vakt är inne; Vak upp, var snar!" — Prisa då Gud mitt sinne! En dröm det var.

://: Raska sjömän, hallå! etc. ://:

Ur Lindgrens visor från äldre sjömansvisbok.

91. O SUSANNA.

Musical score for '91. O SUSANNA.'. The score consists of five staves of music, arranged in three pairs. Each pair represents a different voice part. The music is written in a 2/4 time signature and features a melody with various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests.

Jag är född vid gamla Sveriges kust, Där den stolta skutan går. Och den stolta sjöman var min lust, Från jag blott var sjutton år. Men första gången han gick ombord, Kysste han mig så öm och huld Och han sade vänligt dessa ord: "Du är allt mitt hjärtas guld. O, Susanna, gråt icke för din vän, Men bliv mig alltid städse trogen Tills jag kommer hem igen."

På den långa resan drog han bort. Jag satt ensam, o, min skatt! Och när vädret det var riktigt hårt, Låg jag vaken mången natt. Men när tåren bittert flöt på kind, Kom min sjöman hem i hamn, Och så sjöng han med nöjsamt sinn', Då han tryckte mig i famn: "O, Susanna, gråt icke för din vän, Jag gungat har uppå böljan blå, Och här har du mig igen."

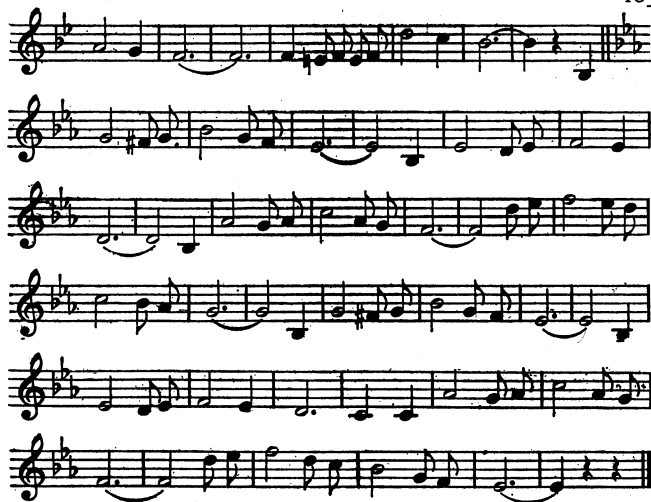
Och så talte vi så mångt ord, Vi förglömde storm och blåst. Men en dag han sa': "Min tös jag tror Vi behöva snart en präst. Jag får ta en tur på två års tid, Men är lyckan med din vän, Kommer jag med rikedom åter hit Och vi gå till prästen hän. O, Susanna, gråt dock ej för mig Jag går till Californien Och gräver guld åt dig."

I ett litet hus vid kusten bor Vi som lyckligt äkta par; Han kom hem igen, han höll sitt ord, Fyra raska barn vi har. Han går icke mer på resor, nej, Men när stormen rasar vild, Han till barmen älskligt trycker mig, Och så säger han så mild: "O, Susanna, mitt allt, min fröjd och lust, Där finnes ej man så glad som jag På hela Sveriges kust!"

Från engelskan, ur gammal sjömansvisbok.

92. LEKVATTENSVALSEN.

Martinus.

Glittrande är vår ljusa stråt, Kvittrande är min flickas lät, Sjungande styr jag båten fram, Gungande över vågors kam. Ljudet av violiners gnäll Ekar nu över Lekvattensviken, Valsmelodien spröd och gäll. Båten jag vänder dit i kväll. En vals, tralali, tralalej, En sprittande vals med dej! Fyll vindar mitt segel med fart, Att till dansen jag kommer helt snart! En vals, tralali, tralalej! Din sjöman är öm och trogen, Han älskar båd' glam och galej, Men sin flicka den sviker han ej.

Smekande är min flickas håg, Lekande liksom havets våg, Tjusande hennes varma blick, Rusande var den kyss jag fick. Valsen nu tonar vekt och ömt, Närmare kommer trampet och takten. Kanske vi i vår kärlek glömt Dansen, varom vi båda drömt. En vals, tralali, tralalej, Med flickan som älskar mej! Tag rodret och styr emot land, Skall jag binda vår båt invid strand! En vals, tralali, tralalej! Vi börja den här repisen, Ty Lekvattensvalsen tjohej! Den går lättast för mej och för dej.

"Svarta Masken."

Tillägnad av Förläggaren E. Anderssons
Musikförlag. Malmö.

93. JAG KOMMER SNART IGEN.

Vals. mf Max Keller.

The musical score consists of five staves of music in 2/4 time, G major. The melody is written on the first staff, and the accompaniment is on the second through fifth staves. The piece is marked 'Vals. mf' and 'Max Keller'.

Jag har seglat på tropiska länder, I Kina och Japan jag vatt. Och töser jag sett, Som sött mot mig lett, Men på dej jag tänkt min skatt.

Refrång: Mitt hjärta klappar blott för dej, Min lilla, lilla vän, Och håller du ännu å mej, Jag kommer snart igen.

Jag har kryssat och snott som en galning På ändlösa vilande hav, Men än finns man kvar, Fastän skutan den har Hållit på att gå i kvav.

Mitt hjärta klappar blott för dej, etc.

Jag har trampats och slagits med vildar Båd' neger, kines och malaj, Och skoj har en haft, När en druckit den saft, Som man fått vid varje kaj.

Mitt hjärta klappar blott för dej, etc.

Men en gång kanske skutan den plurrar Och du aldrig får se mej mer, Men sörj ej för de', Snart igen du kan le, När en annan på dej ser.

Mitt hjärta klappar blott för dej, etc.

Leo Mill.

Tillagnad av Förläggaren E. Anderssons
Musikförlag, Malmö.

94. DRÖMVALSEN.

Anselmi.

The musical score consists of five staves of music in 3/4 time, B-flat major. The melody is written on the first staff, and the accompaniment is on the second through fifth staves. The piece is marked 'Anselmi' and 'p' (piano). The score includes dynamic markings like 'p' and 'f'.

De vaggande böljorna runt kring mig leka, Min båt glider framåt och månen lyser full. Jag ligger och drömmer på rygg i min eka Om djupröda läppar och lockar av gull. I kvällens timma Två ögon glimma, En hand mig vinkar, så vit, Långt in i vassen, Det är kompassen, Min flicka själv, som drar mig dit. Men än vill på vågen jag ligga och gunga Och drömma om lyckan, som jag en gång skall nå. Jag önskar jag kunde båd' dikta och sjunga Om allt, som jag tänker, när böljorna slå.

Jag vet vem som står uppå stranden i väntan Och skuggar för ögat och spejar utåt sjön. En stund får hon vänta, den blåögda jäntan, För'n båten jag styr in i viken så grön. Var bölja blänker, När månen stänker Sitt silver runt kring min båt. Hallå, där oppe! Där kom en droppe, Låt ej min flickas kind bli våt! Uppöver mig välver sig himlen den höga, Så lugn som den kände ej hjärtats heta brand. Vid vågornas vaggång jag sluter mitt öga, Och båten den gungar så sakta mot land.

Min flicka har köpt både bruddräkt och slöja Och smycken att hänga omkring sin vita hals. Om söndag — ty längre det icke får droja — Skall brudparet tråda en sprittande vals. Och sen så blyga, Vi bägge smyga Hem till det bo, vi oss rett. Då börjar festen Vi lyda prästen, Som sagt: de tu skall varda ett. — Nu stöter min båt mot den grönklädda stranden, Nu vaknar jag upp i den ljuvligaste hamn — Min flicka, som står där och räcker mig handen Och smyger sig in i min öppnade famn. "Svarta Masken."

Tillägnad av Förläggaren E. Anderssons
Musikförlag, Malmö.

95. DET VIDA, VILLA HAV.

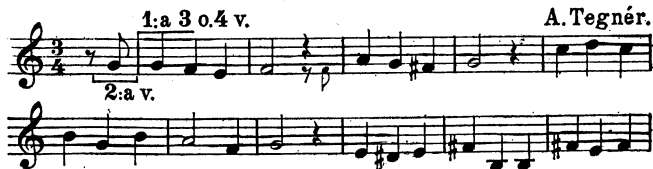
Det vida, villa hav Nu synes milt och blitt, Men strax av stormen vrett, Av fräsand' fradga vitt Dess vågor brusa grymt, Dess buller skräckligt hörs. En farkost rivs och drivs Och snart ur leden förs.

På världens öppna hav Har oss vårt öde satt. Vi vanka av och till, Vi ömsa dag med natt. Vind, motvind, lugn och storm Till skiftes finna vi, Mång dödlig farlighet Vi blinde sväva i.

Ja, säll den eftergår Den rätta segelnål, Den sanna stjärnans ljus Till det utvalda mål. Fast havsens böljor blå Anfäktade bord och stam, Han efter faran får Dock sist en önskelig hamn. Samuel Columbus: Ur "Den Svenska Sängen."

För Piano: Dalaharpan,
(Dalaharpans expedition, Falun.)

96. SKRIV HJEM TIL MOR!

Skriv hjem til Mor! Skriv hjem til Mor! Husk, hvad Du loved, den Gang Du foer! Mor med det trofaste, elskende Hjerte Stod der saa graadtung og bøjet i Smærte; Øjnene bad vist langt bedre end Ord: "Skriv hjem til Mor! Skriv hjem til Mor! Glem nu ikke at skrive til Mor!"

Hvor længtes hun ej! Hvor længtes hun ej Og fulgte i Tanken din Færd og Vej. Længtes til Dagen, hun Brev kunde vente, Kom det saa ikke, hvad bøjet nok hændte, Sukked hun sorgfuld og saaret i Sind: "Hvad er der hændt? Hvad er der hændt? Hvad er i Vejen med Gutten min?"

Solen gik ned; solen gik ned! Andre kan hvile i Søvnens Fred. Moderen ligger paa Lejet og græder; Det er for Sønnen, hun vaager og beder. Han, som har glemt, hvad han loved sin Mor. Glemte er hans Mor! Glemte er hans Mor! Glemte, hvad han loved den gang han foer.

Verden har vel, Verden har vel Taget hans Tanker og fanget hans Sjæl; Saa han har glemt paa sin rastløse Færden, At han var kærest for Mor her i Verden. Træffer Du ham, ja, saa giv ham et Ord! Giv ham et Ord! Giv ham et Ord! Bed ham at skrive en Gang til Mor!

H. A. Tandberg. (Från danskan.)

97. MISSTRÖSTA EJ, SJÖMAN.

I folkton. A. Tegnér.

Säg, minns du det land, där din vagga har stått, Där älvens forsar hörs ljunga? Säg, minns du det land, där din barn-dom förgått? Om detta ditt land vill jag sjunga! Där vinkar din maka, där väntar din brud! Misströsta ej, sjöman, ställ hoppet till — Gud! Svik ej själv, Han sviker dig aldrig!

Säg, minns du de blommor, de menlösa små, Omstrålade vänligt av hopp? Säg, minns du din moder, som, gammal och grå, Vill trycka din hand? — Blicka modigt dit opp, Till himlarnas fäste, till Allfaders hus! Misströsta ej, sjöman, din blick blir då ljus! Svik ej själv, Han sviker dig aldrig!

Och snart skall du skåda det land vid vår pol, Som fjällen ständigt omkransa. Det land, vars strålande midsommarsol Ej nedgår — där älvorna dansa. Ja, där skall du leva så lycklig och nöjd, Och då må du sjunga i himmelsens höjd: Svik ej själv, Gud sviker dig aldrig!

Ur H. af Trolles arbeten.

98. SJÖMANSLIVETS GLÄDJE.

A. T.

Sjömansliv, du evigt friska, fröjduppfyllda, glada liv! Rikt på sällhet, tycks du endast vara till för tidsfördriv! Allas hyllning du ock äger. Vem kan neka dig sitt pris? Du är kronan ibland yrken och ett verkligt paradīs!

Ankar't lättat — brisen fyller vita dukarna, som stå Sväl-lande som ejderkuddar, buktande varenda rå. Skylätt skeppet framåt flyger, smekt av silverskummig våg, Som med pärlskum tecknar barmen på dess ljuva snabba tåg.

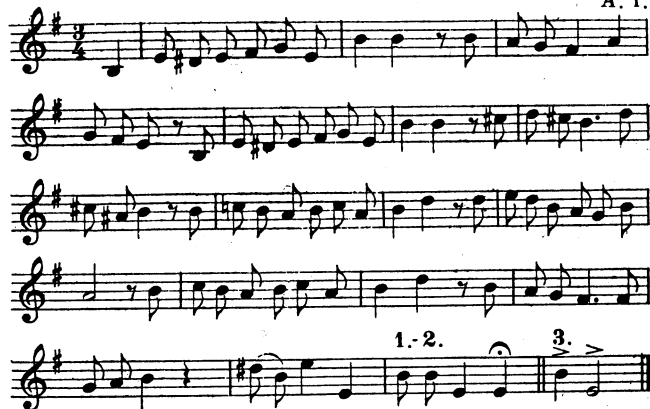
Känn hur bröstet sväller! Känn hur hjärtat slår av lev-
nadslust! Visste du den njutning, lantman — öde stod då
land och kust. Vill du leva? Sök då havet! — Vill du slumra
sött en gång? Slumra då av vågen vaggad vid dess djupa,
frida sång.

Djupen öppnas — skeppet slungas än mot skyn, mot av-
grund än. Störtsjön går lyckat över — däcket spolas rent
från gods och män. Gravar gapa vart du skådar, breda våta
armar ut, Ropa till dig, huru snabbt det hastar till din lev-
nads slut.

Sjömansliv, du evigt friska, fröjduppfyllda, glada liv! Rikt på sällhet, tycks du endast vara till för tidsfördriv. Och du adlar dina söner — varje äkta havets man Ädling är i själ och hjärta — ädelt tänker, handlar han!

99. RORGÄNGARENS VISA.

A. T.

När stormen över havet flyger Och vi för underseglen gå,
När i toppsegelns massa smyger En lindrig bris från himlen
blå, På drillen och kompassen vilar Min säkra aldrig störda
blick, Jag ropar blott, när tanken ilar Till henne, som mitt
hjärta fick: ://: Inte högre! ://:

När trotsig vind sig börjar skrota, Rakt åt det håll vi
änmat gå, När bide-vind dikt-an vi skota Och passa för att
hamnen nå, Då minnes jag hur ödet kastar Rätt ofta hoppets
segel back, Och omotståndligt tanken hastar Till henne, —
och jag suckar: ://: Ack, Inte lägre! ://:

Men se hur härligt vinden rymmer, Att brassa fyrkant, opp
var man! Ledsegelns massa himlen skymmer, och skeppet

gungar av och an. Vad det är skönt att framåt gunga Från
avdrift fri i lyckans famn, Och tjusad re'n jag börjar sjunga
Vid minnet av min älsklings namn: Rätt så, ja, rätt så!

Ur *H. af Trolles* arbeten.

100. SJÖMANSSANG.

(Hem från långfärd.)

Raskt. Efter gehör.

The musical score for '100. SJÖMANSSANG.' is written in 2/4 time. It consists of five staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The tempo is marked 'Raskt.' and the instruction 'Efter gehör.' is placed above the staff. The melody is simple and rhythmic, with a clear 2-beat structure. The score includes various musical notations such as notes, rests, and bar lines.

Hem till Justina, Hem till de mina, Sjöman i riggen, sjung
jublande hi och hej! Långt har jag farit, Men om jag varit
Trogen min flicka, det säger jag ej. Ledigt en sjöman kan
sticka hjärtat i brand: Flickor i öster, Flickor i väster Vinka
på varje strand. När som vårt skepp glider in i främmande
hamn Sköna turkinnor, Svarta negrinnor Sträcka sin famn.

Brunbränd blir kinden, Garvad av vinden, Stormarna störa
ej sjömannens unga sinn'. Sjunger orkanen På oceanen Stäm-
mer i sängen med samma han in. Men när som fartyget vän-
der hemåt igen, Lyfter sitt ankar Flyger hans tankar Hem
till sin hjärtevän. Aldrig en sjöman kan bli förtöjd vid en
strand Borta i världen; Nej, han styr färdan Hem till sitt
land.

Hem till Justina, Hem ifrån Kina, Långt från de snedögda
geishor där vandra kring; Hem från Britannien, Indien, Span-
nien, Fjärran från brunhyllta skönheters ring. Havets koral-
ler jag i min kista har gömt, Pärlor och askar Från Mada-
gaskar, Ingenting har jag glömt, Hem till Justina och hem
till bröllopets ståt! Bruden skall kransas, Sen skall det dansas.
Fartyg framåt!!!!

101. NAJADENS VÄLKOMSTHÄLSNING

The musical score for '101. NAJADENS VÄLKOMSTHÄLSNING' is written in 2/4 time. It consists of eight staves of music. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The tempo is not explicitly marked, but the style is similar to the previous piece. The melody is more melodic and flowing than the first piece. The score includes various musical notations such as notes, rests, and bar lines.

Välkommen åter från böljans salar, Välkommen åter till
Blekings strand Och från söderns härligt besjungna dalar,
Där kinden kysses av solens brand Och sångarfåglar uti
kvällen Sin kärlekssång så härligt slog, Och en strålblick
från himlapällen Var vänlig stjärna mot dig log.

Nog är det skönt uti söderns dalar, Där allt i tjusande fägring står. Men ljuva minnen från hjärtat talar, Om ej i norden din barndomsår Har bortflugit liksom de vindar, Som dig har mött uppå stormigt hav, Allt under Blekings gröna lindar, Där aftonvinden dig svalka gav.

Ur en äldre sjömansvisbok.

102. HEM DET BÄR.

(Rolling home.)

Från engelskan.

Musical score for 'HEM DET BÄR' in G major, 2/4 time. The score consists of six staves of music. The melody is simple and rhythmic, with a final triplet of eighth notes.

Alle man att lätta ankar, Snart det sista gången är. Hej, hugg i, I blåa gossar, Ty mot Sverige hem det bär! Låt i sång er tanke bäras Hem av kvällens milda bris, Tills vi se de svenska skären Skymta fram i morgondis.

Hem det bär, Hem det bär! Hem det bär på gropig stig!
Hem det bär till gamla Sverige, Hem det bär, kära land till dig!

Vinden, som i riggen spelar, Känner du dess melodi? Mången gång du förr den hörde: Den är hemlandstoner i; Och den våg, som stäven smeker, viskar och försvinner se'n: Se din älskade dig väntar I det gamla landet än. Hem det bär, hem det bär! etc.

Många tusen mil vi seglat, Många tusen kvar till land, Men Atlantens vågor för oss Alltjämt närmre hemmets strand. Gosse, flickor finns det många, Din den bästa är bland dem, Och hon kärleksfullt dig hälsar: Gossen min, VÄLKOMMEN HEM!!! Hem det bär, hem det bär! etc.

Översatt från engelskan av Kapten B. Fähræus.

103. VINDEN DRAR.

Finländsk folkvisa.

Musical score for 'VINDEN DRAR' in G major, 2/4 time. The score consists of two staves of music. The melody is simple and rhythmic, with a first and second ending.

Vinden drar, Skeppet far Bort till fjärran land. Och sjömangossens lilla, lilla vän Står sörjande på strand.

Gråt ej, lilla vän, Torka tåren bort, Och tänk på mig och på den ljuva tid, Som kommer inom kort.

Silver och gull Kistorna full, Hämtar jag hem åt dig, Jag hämtar siden och sammetstyg, Och allt så skänker jag dig.

Folkvisa, ur "Svenska Sången".

104. GAMMAL PURRVISA.

Moderato.

Musical score for 'GAMMAL PURRVISA' in G major, 2/4 time. The score consists of one staff of music. The melody is simple and rhythmic, with a moderate tempo.

Rejs opp en man av den babordska vekten! Rejs opp en man,
som tar' rodret om hand! Rejs opp en man som ta'r utkik på
backen, Se'r noga efter seglare och ävenledes land! Rejs, Rejs,
Rejs opp alle man!

IV. HEMBYGDSSÅNGER

105. HEMBYGDEN.

F Körling.

Här är den bygden, som fäderna røjde Redan i urtid, som
hävden ej når. Här är den marken, som fäderna plöjde Hund-
dratals gånger i hundratals år. Här ha de enats, här ha de
stridit, Här ha de fröjdats, här ha de lidit, ://: De gamle
som vila i ro. ://: N. Hildestrand.

106. SÅNG TILL BLEKINGE.

Moderato.

G. Ringvall.

Blid är din skönhet, blomstrande Bleking, Dristiga dock ditt anletes drag. Höjder du har och härliga dalar. Svallande havet sköljer din strand. Vänast du är i vaknande våren, Då du av sippor sömmar din skrud, Då i var dunge näktergal drillar, Skiftande skärgård skimrar i ljus.

Livsådror svälla, lunderna lövas, Valvbågar välver vitstammig björk. Kungligt sig kläda ekarnas kronor, Klippiga kustens krönande prakt. Kärnfrisk och käck till kynne sig visat Ståde den stam, som spirat hos oss. Färdig till fejd, om så skulle fordras, Håller den helst dock friden i helgd.

Bättre än blodsdåd fredliga bragder Föra oss fram på odlingens fält. Blott om vår landsfred brytes, det bundna Bär-särkarlynnat brusar i blod. Hemfrid att hägna härskarors Herre Skyddande skärgård gav oss till sköld. Därför och Svea samlat sin örlogs Makt invid Blekings buktiga strand.

Härliga hembygd, här våra fäder Krafterna prövat, plantat och plöjt, Timrat sig tjäll och vant sig att tämja Vindars och vågors väldiga makt. Härliga hembygd, högt vi dig älska, Vi, som i Bleking bygga och bo. Tjusande, trolsk som nordiska tärnan, Hägra du skall var hamna vi må.

C. M. U. Eggertz.

107. SANG TILL SKÅNE.

J. Haydn.

Vackra hembygd, du som vilar Trygg i blåa böljors famn, Nu till dig vår tanke ilar, Och vi nämna glatt ditt namn, Minnas ljuva barndomsstunder. Uti lugna goda hem Uppå slätter och i lunder, Minnas vad vi lärt av dem.

Mänken över gröna ängar, Sommarsol på sädesväng, Blomsterdoft från trädgårdssängar Och i skogen fågelsång. — Hell dig, Skåne, hell dig kära Fostermoder, vän och blid, Må vår kärlek ömt dig bära Fram till lycka och till frid.

Nu är tid att återgiva, Vad som lån vi fått av dig. Med vårt arbete dig bliva Stödet på din framtids stig, Så din framtids skördar, väva Glatt din framtids väv, och så Med vårt ungdomsmod, det gäva, För ditt väl på vakt att stå.

Mätte gyllne skördar hölja Städs' din näringsrika mull, Och på andens marker bölja Andeskördars rika gull! Bruse över slätter vida Frihetsvindars stolta gång, Ringe över vängar blida Skära känslors lärkesång!

N. Hansson.

108. SMALANDSSÅNGEN.

Marschtakt.

Ivar Vidéen.

Röd lyser stugan bak hängbjörkens slöja; Känner du hemmet från barndomens år? Näckrosor gunga på skogssjöars bölja, Taltrasten sjunger i jublande vår. Småland är namnet på landet det kära, Slakten där fostras till vilja och tro: Tro, att de steniga tegar må bära Skördar, som skänka åt ålderdom ro.

Sjöarna glittra i sommarens dagar, Glittra och blänka likt stjärnor i fall. Furorna susa i ensliga hagar, Sprida sin väl-lukt av solsken och tall. Småland är namnet på landet det kära, Minnes du hemmet från barndomens år, Skogarnas doft av linnéa den skära, Taltrastens toner i jublande vår.

Linnéa Andréén.

109. VÄSTGÖTASÅNG.

Marschtakt.

Paul Nilsson.

Jag vet ett land, där kvällens brand förgyller västervåg, Där ljusast i allt Götaland är folkets håg. Jag vet ett land, där skördegull och ljungen blandat färg Och målat hela tavlan full med slätter, dalar, berg. Och för den skull, ja, för den skull Det landet Västergyll'n vi kalla.

Var klädes väl en äng så fin som Kullen blomstertid, Då bländvit som ett brudelin står varje lid? Hör sus från hundrärig tall på Hallebergets stup, Se vattnets brus i Gullöfall och Vätterns klara djup! Ty fore jag kring jorden all, Jag såge intet land som detta.

Här levde våra fäder förr och kämpade sin strid. De höllo vakt om rikets dörr i farlig tid. När svärdet slogs ur oväns hand, sjöd "Älven" ofta röd. Låt örlig flamma kring vår strand, vi gå i eld i död För Torstenssons och Döbelns land Med Gud och Västergyllens fana.

Paul Nilsson.

110. ÖSTGÖTASÅNG.

Folkmelodi, upptecknad i Lillkyrke-socken (Östergötland) av Edv. Dyring.

Andante.

Så grant står Östergyllen i sommarfager prakt, Och skördarna, de gyllene, de bölja. Vål hundra vita kyrktorn på slätten hålla vakt Längs insjöstrand, som glittervågor skölja. Ej finns en nejd så härlig, så solig, som vår bygd, Där gamla minnen sova i gröna björkars skygd. Vårt barndomshem, vårt fagra Östergyllen.

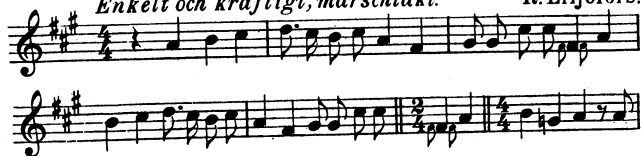
Hör, skogen susar sägner från forntids dunkla natt, Ty här bröts tidigt bygd av våra fäder, Som, raka uti ryggen, var herre för sin hatt, Ej väjde feigt för storm och hårda väder. I deras öppna sinne ej någon falskhet sov, Vi äro fädren lika, östgötar, gudskelov. Och vårt du är, du fagra Östergyllen.

När vårdkaseeldar brunno, ej tröto män med svärd Till hemmens värn på slätter och i skogar. Nu väntas nya stordåd av sönerna som gärd. Så framåt då till kamp vid harv och plogar. Må gyllne skördar vagga i gröna björkars skygd. Ej finns en nejd så härlig, så solig som vår bygd, Vårt barndomshem, vårt fagra Östergyllen. *Sten Granlund.*

111. SÅNG TILL BOHUSLÄN.

Enkelt och kraftigt, marschtakt.

R. Liljefors.

Och vart jag kommer, vart jag far, till Bohuslän jag traktar. Där i en stuga bor min far, och mor hon hemmet vaktar. På höga berg står skogen grön, och däromkring går salta sjön, Ditåt, ditåt jag traktar. ://: Det är mitt Bohuslän. ://:

Av fur och gran en väldig hop kring branta bergen klänga. Och vallhjons sång och lurars rop med forsens dån sig många. Men uti dalen, där jag bor, där gulnar råg och gräset gro. Där frodas blomsterängar. ://: Det är mitt Bohuslän. ://:

Hem gode Guden gav mig två, likt den vilda anden. Har jag min lust på böljan blå men bygger bo på stranden. I jorden ristar jag i dag, i morgon havet plöjer jag, Likt vind på våta sanden. *J. Marin.*

112. SÖDERMANLÄNNINGENS SÅNG.

Marsch.

K. Hamnström.

Känner du landet, det härliga rika, Badat av Mälar- och Östersjövåg, Hemmet för skördar och minnen tillika, Fredliga bragder och vikingatåg? Minns du den stranden, där Mälarens bölja Suckar av kärlek och dansar av lust? Lyckliga minne, o, får jag dig följa Hem till den sköna, den älskade kust?

Där var vårt hem i de doftande lundar, Där var vårt hem vid den glimmande vik. Icke oss brydde den dagen, som stundar, Dagen, som njöts, var lycksalig och rik. Världen var rymlig, och lugn var vår hydda, Friskt var vårt liv vid de skummande skär; Tusende fröjder — nu äro de flydda — Sjöngo sin dikt genom lunderna där.

Vänligare hembygd, solen ej skådar Skönare land på sin ensliga färd. Skönare morgon hon aldrig bebådar Än över dig och din dal och din fjärd. Vänare ej över land, över sjöar Aftonens trånande skimmer hon göt, Än när för dig, dina skär, dina öar Sorgsen sitt gyllene öga hon slöt.

Värliga vindar, tågen, o tågen Hem för att hälsa den älskade bygd; Hälsen den trogna, den suckande våren, Hälsen var boning för kärlek och dygd. Hälsen var lund, där vi drömde så gärna, Hälsen var hängbjörk där trastarna slå. Sitter därunder en älskande tärna, Hälsen, o, hälsen den hulda också. *B. E. Malmström.*

113. SÅNG TILL GOTTLAND.

Malin Holmström-Jngers.

Höstsol leker på Östersjö, Västerut Gottlands blånande ö Stiger ur vågor som dansa. Och det sjunger uti min håg, Sjunger om forntida härnadståg, Sjunger om viking och Hansa.

Här plöjde draken sin soliga teg. Här gick färden i österled, Bort mot vender och ester. Röd stod lågan mot nattens sky: Nedbränd kyrka och grusad by, Jämmer och mässande präster.

Stolt och fri som en havsörn sam, Lybecks redd över skummig kam, trotsande nordens troner. Ve den köpman, som sorgglöst drev, Glömsk av Albrekts kaparebrev, Nära Rostocks galjoner.

Dagen lider och kusten flyr, Vinden växer, och skummet yr Ifrån vågor, som dansa. Och det sjunger uti min håg, Sjunger om forntida härnadståg, Sjunger om viking och Hansa. *Hjalmar Procopé.*

114. SÅNG TILL UPPLAND.

Marsch.

Här ligger landet, landet med ära, Sagornas, minnenas, löf-
tenas trakt. Hembygd, din fana glada vi bära, Fladdrä den
högt mot skyarnas jakt. Sjung den, som kan det: Här ligger
landet, Uppland, vår hembygd med skördar och järn.

Här just om våren lärkorna sjunga, Så som man aldrig
på jorden det hör. Medan kring slätten skogarna gunga, Väck-
ta till jubel av vindarnas kör. Sjung etc.

Här just mot hösten tegarna bära Gyllene vete och gun-
gande råg. Medan den bleka höstmånens skära Lyser de flyk-
tande svanornas tåg. Sjung etc.

Var vi än vandra långt bort i världen, Vart vi än sträva
på levnadens ström, Styr dock vår tanke jublande färden
Hit till vår hembygd i längtan och dröm. Sjung den som kan
det: Här ligger landet. Uppland, vår hembygd med skördar
och järn.

Olof Thunman.

115. LANDET I NORR.

Rörligt.

Musical score for '115. LANDET I NORR.' in 3/4 time, key of B-flat major. The score consists of five staves of music. It begins with a treble clef, a key signature of two flats (B-flat major), and a 3/4 time signature. The music is marked 'Rörligt.' and 'p' (piano). The melody is written on a single staff.

Det skönaste landet är landet i norr, Där åkern ger vika för
skogen, Där marken är stenig och karg och torr, Ej rörd av
spaden och plojen, Där väldiga furor med mossig bark Mot
himlen trotsande sträva. Och högt över tigande ödemark Bland
skyarna örnar sväva.

Det skönaste landet är skogarnas land, Som evigt i tyst-
nad drömmar. Det binder vårt hjärta med längtans band, Som
ingen sliter och glömmar. Det lockar, det drager så tyst till
sig Med eggande gåtfull tjusning. — Där viskar på villande
vildmarksstig En trollsång i trädens susning.

Du irrande, husvillan tankars ro, Du ensamma drömmars
rike. Du Nordens ändlösa vildmarksro, Din skönhet är utan
like. Det skönaste, käraste land jag vet, I kärv och storvulen
enslighet, Där ofödda sänger bida.

Bertel Gripenberg.

116. DALKARLSSÅNG.

Marsch.

O. Lindblad.

Musical score for '116. DALKARLSSÅNG.' in 2/4 time, key of B-flat major. The score consists of six staves of music. It begins with a treble clef, a key signature of two flats (B-flat major), and a 2/4 time signature. The music is marked 'Marsch.' and 'p' (piano). The melody is written on a single staff.

Jag vet ett land långt upp i högan nord, Ej varmt och rikt
 som söderns länder, Men hjärtan klappa där för fosterjord,
 Och mandom bor, ja, mandom bor på Siljans sköna stränder;
 Och skogar susa där i dyster prakt, Och älvar brusa där
 från trakt till trakt: Ett härligt land, ett härligt land, I gode
 dalamän. Och vem det landet en gång sett, Han längtar dit,
 längtar dit igen. *N. Nyblæus.*

117. VÄRMLANDSVISAN.

Andante. Folkmelodi från Östergötland.

Ack Värmeland, du sköna, du härliga land. Du krona för
 Svea rikets länder. Ja, om jag komme mitt i det förlovade
 land, Till Värmland jag ändå återvänder. Ja, där vill jag
 leva, ja, där vill jag dö: Om en gång från Värmland jag
 tager mig en mö, Så vet jag, att aldrig jag mig ångrar.

Ja, när du en gång skall bort och gifta dig, min vän, Då
 skall du till Värmeland fara; Där finnes nog guds gåvor
 med flickor kvar igen, Och alla är de präktiga och rara. Men
 friar du där, så var munter och glad, Ty muntra gossar vilja
 Värmlandsflickor ha: De sorgsna — dem ge de på båten.

Och värmlandsgossen, han är så stor och så glad, Han
 fruktar för intet uti världen. När konungen bjuder, så dra-
 ger han ästad Bland kulor och blixtrande svärden. Ja, vore

det ryssar till tusental, Han ej dem alla frukta, han vill
 ej annat val Än dö eller segra med ära.

Och skulle han ej strida med glädje och med mod, Och li-
 vet sitt våga det unga? Där hemma sitter moder och beder
 för hans blod Med bruden den älskade, unga, En Värmlands-
 flicka, så huld och så skön. För kung och land han strider,
 och hon skall bli hans lön: Ho kan honom då övervinna?
A. Fryxell.

118. NORRLÄNNINGENS HEMLÄNGTAN.

Ej för långsamt. Hanna Broman.

Vi längtar du åter till fädernesland? Mitt hjärta vi slår
 du oroligt, När barndomens minnen de viska ibland Om
 hembygdens dalar förtroligt? Förgäves du ångrar den brän-
 nande lust, Som gäckande drev dig till främmande kust Från
 hembygdens skogar och dalar.

Vad drömde du väl om den främmande jord, Vad hoppas
 du ännu i söder? Ack sökte du hjärtan? Fanns det ej i Nord?
 Var finnas väl trognare bröder? Vad diktade hoppet, vad
 brände din häg? Vad såg du i söder, som icke du såg I
 hembygdens skogar och dalar?

Jag minnes min hembygd vid dånande flod, Där molnen
sig vila på fjällen; Där åldriga skogen mot stormarna stod,
En grönskande mur omkring tjällen; Där livet var oskuld
och friden blott log, När dagen rann upp eller nattvakteln
slog I hembygdens skogar och dalar.

Väl sover min fader. Det sjungande hav Vid grönskande
strand honom söver. Och björkarna gro kring den älskades
grav Och fläta ett skuggvalv däröver; Men fädernetjället,
det blommar dock än, Och moder och vänner mig mana igen
Till hembygdens skogar och dalar.

Jag kommer. Jag kommer väl fjärran ifrån En gång till
att famna er åter. Dock — kanske för sent står den enslige
son Vid gravarnas marmor och gråter. Då står jag förskju-
ten, där älskad jag var, Och gråter vid minnet av framfarna
dar — I hembygdens skogar och dalar. *Elias Sehlstedt.*

119. BLAND GRÖNA KVISTAR.

Bland gröna kvistar skymtar en lätt och ljusblå kör.
Hur lustigt upp han svingar sitt lilla molnförsök.
Där står ju liten koja så vänlig, nätt och låg.
Var det ej tvenne rosor jag bakom rutan såg.

Gud signe vem som bor där så ung och frisk glad
I litet bo i skogen bland kvistar, barr och blad.
Mitt hus skall jag ock bygga så fredat, just så där.
Men var det blir vet Herren, och ingen ann' vet när.

A. T. Gellerstedt.

V. MARSCHER, SOLDAT- OCH BEVÄRINGSSÅNGER

120. UNGDOMSMARSCH.

Med kraft. A. T.

The image shows four staves of musical notation for the 'Ungdomsmarsch'. The first two staves are in treble clef with a 2/4 time signature. The first staff starts with a 'mf' (mezzo-forte) dynamic marking. The second staff continues the melody. The third and fourth staves are in bass clef with a 2/4 time signature. The third staff starts with a 'p' (piano) dynamic marking, and the fourth staff continues with a 'ff' (fortissimo) dynamic marking. The music is a lively march.

Framåt, framåt du unga skara, Sjung högt din svenska
sång! Om sången får vårt sällskap vara, Då blir ej vägen
lång. Se, fält och kullar höra på, Och björk och furor bugan-
de stå, Och sjön i solen glimmar, Och himlen lyser blå.

Ja, härligt är det land vi äga, Vårt Sverige, tryggt och fritt!
Flyg sång, flyg öst, flyg väst, att säga: Det landet det är mitt!
Sen tusen år den strand är vår, Där fjällen trona, Bottnens
bölja slår, Den mark, som göter brutit, Där svears kungsborg
står.

Alice Tegnér.

121. FINSKA RYTTERIETS MARSCH 1632.

Hurtigt.

Musical score for '121. FINSKA RYTTERIETS MARSCH 1632.' in G major, 2/4 time. The score consists of eight staves of music. It begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The tempo is marked 'Hurtigt.' and the dynamics include 'mf' (mezzo-forte) and 'f' (forte). The piece concludes with a double bar line.

Den snöiga Nord är vårt fädernesland. Där sprakar vår hård på den stormiga strand, Där växte vid svärdet vår hårdade arm, Där glödde för tro och för ära vår barm.

Vi vattnade vid Nevas bad vår frustande häst, Han sam över Weichseln så glatt som till fest, Han bar över Rhen vårt hämnande stål, Han drack uti Donau kejsarens skål.

Och rida vi fram över aska och grus, Så springa ur hovarna gnistor och ljus, Så blinkar vart hugg som en strimma sol, Och frihet går ut från den ljungande pol.

Var tröst du, som suckar i mörker och band! Vi komma, vi komma, vi lösa din hand. Där pustar ej träl i vår frostiga nord. Friborne vi rida i fält på Guds ord.

Vid Breitenfeld vi togo Pappenheim i vår famn, Vi skrevo på Kronenborgs brynja vårt namn, Vi svedde grått skägg för Tilly vid Lech, Vi blödde med kungsblod vid Lützens häck.

Och rida vi långt från vårt nordliga spår, Till glödande druvor och blödande sår, Så smattra trumpeterna segerbud: Hugg in, tappra led! Fram! Med oss är Gud.

Z. Topelius.

122. KUNGL. SÖDERMANLANDS REGEMENTES PARADMARSCH.

Amato.

Musical score for '122. KUNGL. SÖDERMANLANDS REGEMENTES PARADMARSCH.' in B-flat major, 2/4 time. The score consists of eight staves of music. It begins with a treble clef, a key signature of two flats (B-flat and E-flat), and a 2/4 time signature. The tempo is marked 'Amato.' The piece features a first ending and a second ending, both marked with '1.' and '2.' respectively. The score concludes with a double bar line.

Musical score for "123. SKYTTEVISA." consisting of seven staves of music in G major, 2/4 time. The first staff is the main melody. The second staff is labeled "Trio." and features a more rhythmic accompaniment. The remaining five staves continue the main melody with various rhythmic patterns and rests.

Framåt, kamrater! Hör musikens toner muntert klinga!
Framåt, krigskamrater, glatt vi tåga här! Lyssnen nu, soldater, sig musikens toner svinga, Och vårt regementes marsch just detta är. Ja, i lust och nöd du är oss ett stöd! Gulla fanan fladdrar. "Gripen" blickar djärvt, Segertecknet som vi av fädren ärvt, Skola vi dock följa, det ej svika vi. Fanans helga duk till våra barn skall lämnas stolt och fri.

Hell dig, sköna Södermanland! Du tryggt vid Östersjöstrand
Med dina skär oss skall värna mot fiendens hand, Du är oss kärt med dina lövbeklädda dalar, Där vi bygga hem så trygga, Kärt för gammal, ung, land och kung.

123. SKYTTEVISA.

Melodi: "Vintern rasat ut." N:r 161.

Hugg en glänta genom furuskogen, Røj en bana genom
jungfröd hed! Sveriges ungdom nu till strid är mogen.
Marsch framåt i skytteskarans led! Fyra av med lugn, och

ditt är priset! Träff på varje skott: Se det är bra! Friskt humör på karolinska viset! Leve kung och fosterland! Hurra!

Här är landet, som vi måste värja, Om det än skall färgas med vårt blod. Dessa bygder får ej ovän härja, Än, så länge vi ha krut och lod. Här är stugan, där min mor mig födde. Här är vägen, där jag lärde gå. Om all världens gull emot mig glödde, Glömde jag ej fanan gul och blå.

Kläd dig grön, du unga björk i hagen. Vildmarksblommor, fläten brudekrans! Lång är freden än lik sommardagen, Ingen stora skall vår bröllopsdans. Lätt som trädesfåran skärs av plojen, Kasta vi upp skyttegravarna. Sveriges ungdom nu till strid är mogen. Skytteskaran håller vakt. Hurra.

Paul Nilsson.

124. KAVALLERISÅNG.

Marsch. (För skånska husarerna.)

Musical score for "124. KAVALLERISÅNG." consisting of seven staves of music in G major, 2/4 time. The score is marked "Marsch." and "(För skånska husarerna.)". The music is a lively march with a strong rhythmic pattern.

Låt vår lätta, raska, modiga tropp Tumla om, tumla om i eldigt galopp. Vinden hinner ej vår fart, Nej, men vi hinna fienden snart! Hör trumpetens skallande dån! Opp och flyg till striden, min son! Bliv tapper där i eldarna kvar, Till dess triumfens krona du tar. ://: Annars, annars, till dess du bärs därifrån! ://:

125. ARTILLERISTENS ED.

Allegro moderato. Ur "Soldatens sångbok"

The musical score for 'Artilleristens Ed.' is written on five staves in a single system. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is common time (C). The tempo is marked 'Allegro moderato'. The score begins with a treble clef and a dynamic marking of *p*. The melody is characterized by rhythmic patterns of eighth and sixteenth notes, with some rests. The piece concludes with a double bar line.

Ur gruvans svarta schakt i dagen manad, Av sjudande metallens lågor danad, En drottning uppå tronen Det är för mig kanonen! På den jag lägger glad min hand ://: och går min ed: i mot och med för konung, frihet, fosterland. ://:

Du är mitt hjärtas stolta brud, Du sköna, Min trohet in i döden skall du röna. Som sång av näktergalen, som klockans klang i dalen, Berusar mig din stämmas ljud. ://: I ditt förbund var dag, var stund, är jag ditt eko, Hjaltebrud. ://:

Och vill en annan dig smekfullt omarma Och vila hjärtat vid ditt bröst det varma Hur vredgas du och strider Och harmens lågor sprider, Med ögat på din ovän fäst. ://: En blick på mig, ett ord av dig, och krossad är den djärva gäst. ://:

Och när en gång min aftonskymning tjocknar, Och den förbrända luntans flamma slocknar På krossade lavetten Jag slumrar sött på slätten Och smeker dig med kallnad hand. ://: Jag höll min ed; i mot och med, för konung, frihet och fosterland. ://:

126. INFANTERIMARSCH.

Ur "Soldatens sångbok"

The musical score for 'Infanterimarsch.' is written on six staves in a single system. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is common time (C). The tempo is marked *p*. The score begins with a treble clef and a dynamic marking of *p*. The melody is characterized by rhythmic patterns of eighth and sixteenth notes, with some rests. The piece concludes with a double bar line.

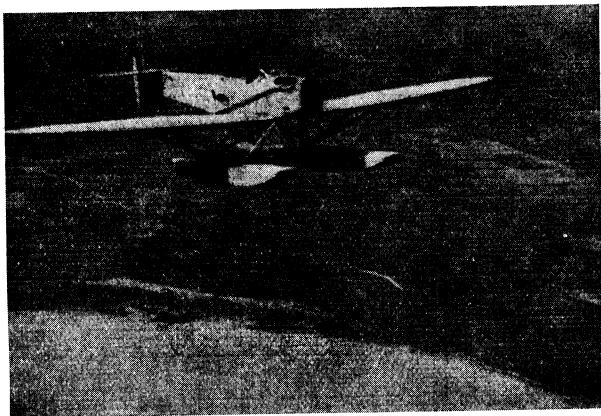
När hornet smattrar, trummorna gå, Nytt liv, nytt mod soldaterna få, Man lustigt fattar sitt gevär och ropar: "Jag är här"! Och med musköt på nordmannaarml Vi störta fram i stridernas larm, Vi vika ej för hugg och krut; ://: vi hålla modigt ut. ://: Refräng.

Till muntra vapenlekar i frid, Till blodigt härnadståg uti strid Den svenske krigarn färdig är Han går, varhålst det bär. Den kända fanan eldar hans mod. För den han gärna vågar sitt blod, Och var den svajar, går han med, ://: det är så svenskens sed. ://:

Refräng: Kommen med, kommen med, kommen med, I gos-sar blå! Framåt marsch, framåt marsch, framåt marsch, gå på, gå på! Härarnas Gud vår kosa styr. Giv akt! Lägg an! Ge fyr!

127. FLYGAREVALSEN.

(Text: Wald. Dålquist. Musik Jules Sylvain och Fred Winter.)

Jules Sylvain & Fred Winter.

Fram genom luften går flygarens färd Över okänd värld. Luftgropar lura med falska försåt På aeroplanets stråt. Han får ej svika, nej, lika glatt Dag och natt Vid sin ratt. Kastvindar komma och byar gå, Säker han sitter ändå.

Refräng: Ty hemåt på stolta vingar Under himlen blå hans aeroplan sig svingar. Svenska tös, hallå! Min lilla hjärtevän, Är du mig trogen än? Härligt! Härligt! Då kommer jag igen.

Högt upp i storm han börjar en dans: Fallande löv med glans. Motvinden kommer så tung som en björn, Lätt klaras denna törn. Han för en glidflykt får snart gå in, Vänder vinn, Blir det spinn. Men innan jorden har fått en kyss, Går han mot höjden på kryss.

Refräng: Ty hemåt

Han genom luften från främmande kust Styr nu med liv och lust, Tänker på henne, vars hjärta han har, Vart han i världen far. Nu vid hangaren hans flicka står, Hjärtat slår och en tår Dallrar i ögat, han ser sitt land. Snart trycker han hennes hand.

Refräng: Ty hemåt....

(Ur Rolfs visor.)

128. ORSA-MARSCH.

Livligt. Melodi från Orsa.

Mandom, mod och morske män Finns i gamla Sverige än,
Kraft i arm och kraft i barm, Ungdomsvarm i bardalarn.
Ögon blå Då och då Le i blomsterdalar där! Nord, du jordens
jättelem, Nord, du milda hjärtans hem!

Toner än från forna dar Ljuda där i skog och dal, Vilda
som en storm på hav, Milda som en tår på grav. Lyssnen då,
Vänner på, Hemländsk hundraårig sång! Lyssnen, älsken, lä-
ren den, Sjungun, sjung den själve se'n! *R. Dybeck.*

129. ENGELBREKTSMARSCHEN.

pp (från pp småningom till ff) Aug. Blanche.

Tågom fram uti striden för fädernesland Mot förtrycka-
rens skaror med svärdet i hand, Och mot nordiska fe'k ännu
frihet skall le, ty åt oss himlen seger skall ge. Tågom fram
för vårt land Att med svärdet i hand I från fjäl'ar till strand
Lossa träldomens band, Att med svärdet i hand Lossa träl-
domens band, Tågom fram för vårt fädernesland!

August Blanche.

130. STEN STURE.

Con moto. Vilhelm Svedbom.

Herr Sten, den unge Sture, Han stridde i Duvnäs skog, Och om mig så vingar bure, Jag vet vart jag flydde nog. I ärliga Dalabönder, Slån sköldar och hjälmar sönder! Vi frukta för ingen vi. Jag ser i min skara mängen, Som kämpar för första gången, Men riddare kan han bli.

Herr Sten, den tappre Sture, Höll slag vid Brännkyrkaby, Och om mig så vingar bure, Dit ville jag nu väl fly. Här gäller stå eller falla, Vem är mig en man för alla Och bär vår fana i dag? Då trädde där fram gullhårig en yngling, En tjuguarig och svarade: Det gör jag!

Herr Sten, den trogne Sture, Han föll vid Asunda sjö, Och om mig så vingar bure, Nu flöge jag dit att dö. När slagen han låg på båren Och yrsnön lekte i håren, De sina han blivit såg an: Vi bleknen I män för döden, Friskt mod, ty när störst är nöden, Nog finner väl Gud sin man!

Edvard Bäckström.

131. PÅ GUSTAF II ADOLFS MINNESDAG.

J. C. F. Høeffner.

Låt dina portar upp, du minnenas ljusa tempelgård! Vaknen upp, I folkens prisade hjältar och vise, Ur famnande sekelnas vård! I, som av snille lyst på jorden! I som den fyllt med bleka morden! Vi Eder kalle, vaknen I alle. Framgån i prövande sekelnas ljus! Himmel, hur många lager vissnar, Hur många hjässas glans. Bleknar och dör i

den milda dager, Som sprids från den endes blodiga krans!
Sen honom! Hjältarnas tåg han leder, Templet han öppnar
med segerns hand! Kransen han lägger neder, Böjande knä
invid altarets rand.

132. SOLDATVISA FRÅN TRETTIOÅRIGA KRIGET.

Livligt. (Ur Regina von Emmeritz)

The musical score for '132. SOLDATVISA FRÅN TRETTIOÅRIGA KRIGET.' is written in G major (one sharp) and 3/4 time. It consists of seven staves of music. The tempo is marked 'Livligt.' (Moderately). The piece is attributed to 'Ur Regina von Emmeritz'. The score includes various musical notations such as slurs, accents, and dynamic markings like 'rit.' (ritardando) in the fifth staff.

I Finland där åto vi rov och gröt Och drucko vårt spisöl
uppå; Vi gingo så magra som Faraos nöt För plogen att
plöja och så, Vi förde vår fattiga tunna till kvarn. Och gingo
i kyrkan, beskedliga barn. Den första bågarn, hurra! Kam-
rater, skall Finland ha!

Se'n drogo vi fjärran med svärd i vår hand Att slåss på
en främmande jord, Vi bjödos av Tilly på frukost ibland Och
gjorde besked vid hans bord. Och påven, han bad oss att
draga för hin, Vi kysste hans nunnor och drucko hans vin.
Den andra bågarn, hurra! Kamrater, skall påven ha.

Och blöda vi stundom vårt rödaste blod, Så blöda ock
druvorna sitt, Och slåss vi för kungen med ridderligt mod,
Så slåss han för oss... vi ä' kvitt. Se'n gå vi med honom
från druvornas sköt Förnöjda tillbaka till rov och gröt....
Den sista bågarn, hurra! Kamrater, skall kungen ha!

Z. Topelius.

133. STENBOCKENS MARSCH.

Raskt och kraftigt. Magnus Stenbock?

The musical score for '133. STENBOCKENS MARSCH.' is written in G major (one sharp) and 3/4 time. It consists of ten staves of music. The tempo is marked 'Raskt och kraftigt.' (Quickly and powerfully). The piece is attributed to 'Magnus Stenbock?'. The score includes various musical notations such as slurs, accents, and dynamic markings like 'rit.' (ritardando) in the fifth staff.

Marsch, bussar gån på uti herrans namn! Spännen hanen friskt upp, läggen sedan ivrigt an. Given fyr, bräcken av, tan pliten uti hand, Gån på, frukten ej varken mord eller brand Gån på för vårt fädernesland! Att våga sitt liv för sin konung och släkt det är både Gudi och människor täckt. Därföre ska vi käckt I vår blå dräkt gå på, stå, dundra och slå, Ja dem klå alla så, att de döda ligga neder som strå.

Alla, mina bussar, hör trumman hon går! Valthornen de klinga, och marschen man nu slår. I Svealandens hjältar I ställen Eder opp. Gån på, sluten väl uti fullan tropp. Gån på med friskt mod och hopp! Helt lite vi akta att vi äro få. I Gudi så äro vi många ändå. Ja, låt oss gå på och redeliga stå, Så att vi måga si, huru de skola fly. Ännu står Gud Sveriges konung bi. *Magnus Stenbock.*

"En marsch, som Karl XII lät sina trupper avsjunga före varje drabbning."

134. KARL XII.

Marsch. *Otto Edvard Westermark.*

The musical score for '134. KARL XII.' is written in 2/4 time. It consists of six staves of music. The first staff begins with a forte (f) dynamic. The second staff has a mezzo-forte (mf) dynamic. The third staff includes a crescendo (cresc.) marking. The fourth staff has a piano (p) dynamic. The fifth staff has a fortissimo (ff) dynamic. The sixth staff concludes with a double bar line.

Kung Karl den unge hjälte, Han stod i rök och damm. Han drog sitt svärd från bälte Och bröt i striden fram. Hur svenska stålet biter, Kom, låt oss pröva på! ://: Ur vägen moskoviter! ://: ://: Friskt mod i gossar blå! ://:

Och en mot tio ställdes Av retad vasason. Där flydde vad ej fälldes, Det var hans lärospån. Tre konungar tillhopa Ej skrevo pilten bud ://: Lugn stod han mot Europa. ://: ://: En skägglös dundergud. ://: *Esaias Tegnér.*

135. BJÖRNEBORGARNAS MARSCH.

Energiskt. *Du Puy.*

The musical score for '135. BJÖRNEBORGARNAS MARSCH.' is written in 2/4 time. It consists of ten staves of music. The first staff begins with an energetic (Energiskt) marking. The second staff has a mezzo-forte (mf) dynamic. The third staff has a piano (p) dynamic. The fourth staff has a mezzo-forte (mf) dynamic. The fifth staff has a piano (p) dynamic. The sixth staff has a mezzo-forte (mf) dynamic. The seventh staff has a piano (p) dynamic. The eighth staff has a mezzo-forte (mf) dynamic. The ninth staff has a piano (p) dynamic. The tenth staff concludes with a double bar line.

Söner av ett folk som blött På Narvas hed, på Polens sand, på Leipzigs slätter, Lützens kullar! Än har Finlands kraft ej dött, Än kan med oväns blod ett fält här färgas rött. Bort, bort, vila, rast, och fred! En storm är lös, det ljungar eld, och fältkanonens åska rullar. Framåt, framåt led vid led! På tappra män se tappra fäders andar ned. Ädlaste mål oss lysa på vår bana, Skarpt är vårt stål, och blöda är vår vana. Alla, alla käckt framåt! Här är vår sekelgamla frihets sköna stråt. Lys högt du segersälla fana, Sliten av strider sen en grånad forntids dar! Fram, fram, vårt ädla härjade standar! Än finns en flik med Finlands gamla färger kvar.

Aldrig skall vår fosterjord Av våldets makt ur oförblödda bataljoners armar ryckas, Aldrig ljuda skall det ord, Att Finlands folk förrått sin fria bygd i nord. Falla kan den tappra blott, Ej rygga för en faras hot, Ej svika, böjas och förtryckas. Falla, sköna krigarlott, Bliv vår, sen för en seger än vi kämpa fått! Vapen i hand och käckt vår ovän nära! Dö för vårt land Är leva för vår ära. Rastlöst fram från strid till strid, Ty nu är stunden vår, och nu är skördens tid! Glesnade leder vittnen bära Härligt om mod och bragder, om vårt lands försvar. Fram, fram, vårt ädla, trotsiga standar! Omkring dig än din trogna finska vakt du har.

J. L. Runeberg.

136. SOLDATMARSCH.

Raskt. J. P. Cronhamn.

När Nordens ovän hotar Och kallar oss till strid, Då samlas våra rotar, Då kommer hjältens tid. I ljusa runor läran Står ristad på hans svärd: "Min levnad tillhör äran, Mitt namn en eftervärd." ://: Hallå, hallå, framåt, i gossar blå! ://:

I fält hur ljuvligt, bröder! På liv och död en lek, Som ädla känslor föder, Som hatar sorg och svek. Att stark i motgång vara, I striden djärv och kall, Att aldrig sky en fara Var yngling lära skall. ://: Hallå, Hallå... ://:

F. B. Cöster.

137. BEVÄRINGSMARSCH.

Marsch. O. F. Tullberg.

Friskt slår vårt hjärta och livsådran svallar friskare, lättare, bröder; framåt! Stunden är helig: Svea oss kallar, kallar oss in på årans stråt. Visst breder friden ännu sina vingar Huldrikt och milt kring vår härliga Nord, Lyssnen dock bröder: svärdsången klingar Kanske dock snart över hav, över jord.

A. Hedner.

138. KRIGARENS DRÖM.

Moderato.

J. P. Cronhamn.

Krigarn vilar sig i mark och skog ofta nog, Klippan är hans hårda huvudgård, Sångkamraten är hans goda svärd. Krigarn vilar sig i skog ofta nog.

Ljuvlig dröm är likväl honom där lika när; Svärdet ofta ju till barmen trycks, Det i drömmen som min maka tycks: Ljuvlig dröm hos honom är lika när.

Stod en ros så frisk på ängen grön, himmelskt skön! Uti drömmens huida bilderstund Tyckes den mig som din purpurmund. Stod en ros på ängen grön, himmelskt skön.

Flicka, flicka, vid min sida du vilar nu! Stridens möda, krigarens besvär Rikligen också belönad är. Flicka, vid min sida du vilar nu.

L. Feuk.

139. TAKT.

(Gymnastikmarsch.)

H. Nutzhorn.

Takt, takt, hållen takten Den är mer än halva makten. Den gör en utav de många, Den ger mod åt hjärtan trånga. Den gör lätt det allra tyngsta, Lär de gamla som de yngsta, lär de starka som de svaga Att mot målet hoppfullt draga.

Takt, takt hållen takten, Den är mer än halva makten. Om i takt vi komma hundra, An vill ingen lyss och undra, Om i takt vi komma tusen, Kanske spetsar man sitt öra, Men när vi bli hundratusen, Ja, den marschen skall man höra.

Takt, takt, hållen takten, Den är mer än halva makten. Hölle vi som bröder samman, Blev vårt liv en lust och gamman, Ginge vi i endräkt trogen, Folk från skäret, slätten, skogen, då blev sol och vår i landet, Gamla, mörka vinterlandet!

Bj. Björnson.

140. PÅ VAKT.

A. T.

På vakt, på vakt, I svenske män, På vakt kring blågul fana,
Fast ingen vårdkas glimmar än, Och ingen fejd vi ana! Blott
den är rätt sin frihet värd, Som ej med storord larmar, Men
vet att skydda den med svärd Och goda svenska armar.

Flyg ut i solen vårt banér, Flyg högt, du svenska fana!
Ej stora fäders skuggor mer Till ditt beskärm vi mana! Ej
vädje vi till andras nåd, Men trygg oss själve värje. Vill
Gud, nog blir det någon råd Ännu för gamla Sverige.

K. A. Melin.

141. FÄLTVAKTEN.

Andante. C. Kuntze.

På vakt för er soldater, Jag här så ensam går. För er, I
krigskamrater. På farlig post jag står. Ej fiende må töras
mitt skotthåll komma när; Ej ens ett strå får röras Den tid
jag postar här. Sov gott! Sov gott! Sov gott! Kamrater,
tappre, sov!

Sov gott! Sov gott! Sov gott!

På vakt för er soldater, Jag här så ensam går. För er, I
krigskamrater, På farlig post jag står. Och första skott, som
smäller Gör uti lägret larm. Då, tappra gossar, gäller, Att visa
mod i barm. Sov gott! Sov gott! Sov gott! Kamrater,
tappre, sov!

Sov gott! Sov gott! Sov gott!

C. Kuntze.

VI. BLANDADE SÅNGER

142. SÅNGARFANAN.

Marsch. F. A. Frieberg.

f *mf* *f* *p* *Fine.* *D. C. al Fine.* *p*

Sångarfanan åter höjes högt mot himlens blåa salar. Glädje i vart öga röjes, Sångens ton till hjärtat talar. Framåt bröder på vår muntra stråt. Sång och ungdomsglädje följas åt. Ut bland skogar, sjöar, berg och dalar ljude friskt vår sång, hurra! Ja, ljude friskt vår sång, hurra! Fjärran på grönklädd kust Vi med lust pröva må än en dust; Styr då med glättig häg Ditåt vårt tåg, vårt tåg. Öppen står skogens dörr, I dess sal, hög och sval, nu som förr, Sångfågeln har i ro Byggt upp sitt bo, sitt bo.

F. A. Frieberg.

143. DOLD MELLAN FURORNA.

Livligt ej för fort. Folkvisa från Savolax.

f *p* *p*

Dold mellan furorna ligger min koja, Djupt i den finska skogens ljuva sus. Högt över topparna resa sig bergen, Blånande skönt uti morgonens ljus. Hoi lari, lari la, Hoilari, lari la! Susa ditt svar du, min finska skog!

Långt in i skogen hörs göken besjunga, Flitigt och ömt hur skön hans maka är, Klangen av vallhornens dallrande toner När mina öron från fjärran och när. Hoi lari, lari la, hoi lari, lari la! Susa ditt svar, du min finska skog!

Det är min egen ande, som talar, Talar med finska skogens djupa röst. Därföre kan jag ej styra min tunga, Sjunga jag vill ur mitt fulla bröst; Hoi lari, lari la! Susa ditt svar du min finska skog!

Y. Koskinen.

144. HJÄRTATS SAGA.

Moderato. Wilh. Åström.

p *p*

Musical score for '145. STUDENTSANG.' in G major, 4/4 time. The score consists of six staves. The first staff has dynamics *cresc. dim. rit. p a tempo*. The second staff has *dim.*. The third staff has *p*. The fourth staff has *dim e rit. p pp*. The piece ends with a double bar line and a repeat sign.

://: Var skog har nog sin källa, Var äng sin blomma har,
Vart hjärta har sin saga Från flydda ungdomsår. ://: ://:
Skogens källa sinar, ängens blomma dör, Men hjärtats saga
ej någon tid förstör. ://: *Sigurd.*

145. STUDENTSANG.

Musical score for '146. GÅNGLÅT.' in G major, 4/4 time. The score consists of three staves. The first staff is labeled *Marschtakt. mf* and *Prins Gustaf.*. The second staff has *p*. The piece ends with a double bar line and a repeat sign.

Musical score for '146. GÅNGLÅT.' in G major, 4/4 time. The score consists of three staves. The first staff has *p*. The second staff has *f* and *ff*. The third staff has *fz* and *ff*. The piece ends with a double bar line and a repeat sign.

Sjungom studentens lyckliga dag! Låtom oss fröjdas i ungdomens vår! Än klappar hjärtat med friska slag, Och den ljusnande framtid är vår. Inga stormar än i vårt sinne bor, Hoppet är vår vän, vi dess löften tro, När vi knyta förbund i den lund, Där de härliga lagrarna gro, Där de härliga lagrarna gro. Hurra!

Svea, vår moder, hugstor och skön, Manar till bragd som i forntida da'r, Vinkar med segerns och ärans lön; Men den skörd utan strid man ej tar. Aldrig slockne då känslans rena brand, Aldrig brista må trohets helga band, Så i gyllene frid som i strid. Liv och blod för vårt fädernesland! Liv och blod för vårt fädernesland! Hurra! *H. Säterberg.*

146. GÅNGLÅT.

Musical score for '146. GÅNGLÅT.' in G major, 4/4 time. The score consists of three staves. The first staff is labeled *Marsch.* and *Efter gammal mel:*. The second staff has *mf*. The piece ends with a double bar line and a repeat sign.

Vi gå över daggstänkta berg, berg, berg, Som lånat av smaragderna sin färg, färg, färg. Sorger ha vi inga, Våra glada visor klinga, När vi gå över daggstänkta berg, berg, berg.

De väldiga skogarnas sus, sus, sus, Gå mäktiga som orgeltoners brus, brus, brus. Och livets vardagsträta Så lätt det är förgäta Vid de väldiga skogarnas sus, sus, sus.

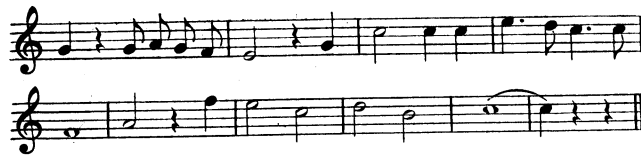
De gamla, de kloka må le, le, le, Vi äro ej förståndiga som de, de, de. Ty vem skulle sjunga Om våren den unga, Om vi vore kloka som de, de, de?

I mänskor, förglömmen er gråt, gråt, gråt, Och kommen och följn oss åt, åt, åt! Se, fjärran vi gånga Att solskenet fånga. Ja, kommen och följn oss åt, åt, åt!

Så gladeligt hand uti hand, hand, hand, Nu gå vi till fågel Fenix' land, land, land. Till det sagoland, som skiner Av smaragder och rubiner. Nu gå vi till fågel Fenix' land, land, land!
O. Thunman.

147. SJÖMANS-GÅNGLÅT.

Folkvisa.

En jägare gick sig ut att jaga, En jägare gick sig ut att jaga, Ut i en lund så grön. För de jämkom du för de jämkom ja, För de jämkom hopp förderallala! För de jämkom du för de jämkom ja, För de jämkom hopp förderallala! En jägare gick sig ut att jaga Ut i en lund så grön.

Uppå vägen där mötte han en flicka,... En flicka, som var skön....

O, vart hän, o, vart hän, sköna flicka!.. O vart hän, du stolta mö?...

Jo, se jag skall gå hem till min fader,... Som bor i lunden grön....

O säg, vad skall du göra hos din fader,... Som bor i lunden grön?...

Jo, se där skall jag blommorna plocka... Och binda kransar av....

O, säg vem skall de kransarna hava,... Som du där binda skall?...

Jo, se dem skall min fästeman hava,... Som plöjer böljan blå....

O säg, vad heter då din fästeman,... Som plöjer böljan blå?...

Jo, min fästeman han heter Axel, Jo, se min fästeman han heter Axel, Jo, se min fästeman han heter Axel, Han kommer snart från sjön. För de jämkom du, för de jämkom ja, För de jämkom hopp förderallala! Jo, min fästeman han heter Axel, Han kommer snart från sjön!

148. TRE TRALLANDE JÄNTOR.

Felix Körling.

Där gingo tre jäntor i solen På vägen vid Lindane le. De svängde, de svepte med kjolen, De trallade alla de tre: Tra-la-la-la-la-la, tra-la-la-la-la-la! Tra-la-la-la-la-la-la-la!

De gingo i takt som soldater, Och sedan så dansade de. Och "Udden är så later" De trallade alla de tre. Tra-la-la-la-la-la etc.

Men när som de kommo till kröken Av vägen vid Lindane le, De ropade alla: "Hör göken!" Se'n skvätte och tystnade de. Tra-la-la-la-la-la etc.

Och tego så tyst som de döda Och rodnade alla de tre. Men varföre blevo de röda, Och varföre tystnade de? Tra-la-la-la-la. etc.

Jo, Det stod tre studenter vid kröken Och flinade alla de tre, Och härmde och skreko: "Hör göken!" Och alla så trallade de: Tra-la-la-la-la-la, tra-la-la-la-la-la, Tra-la-la-la-la-la-la-la-la!
Gustaf Fröding

149. FANTASI.

Arr: J. Cronhamn.

Jord och himmel jag Glömmet natt och dag, Och på dig jag endast tänker: Du är dagens hopp, När som sol går opp, Du min bön, när sol sig sänker. Hur du städse lyser på min himmel skön, Livets morgondröm och livets aftonbön! Jord och himmel jag Glömmet natt och dag, Och på dig jag endast tänker.

När en tanke flög, När en suck sig smög, Du var målet för dem båda. I var stjärnas blick Din jag möta fick, Blommor små din bild förråda. Aftonskyn i lågor skrev ditt namn för mig, Ången bar din dräkt och lärkan sjöng om dig. När en tanke flög, När en suck sig smög, Du var målet för dem båda!
C. W. Böttiger.

150. LILL' "ANNA-MARI".

O, får jag dig följa, skön "Anna-Mari", Och gå vid din sida, skön "Anna-Mari"? Du rider på gångar'n så stolt mig förbi, Men jag är dock helt ensam, lill' "Anna-Mari".

Vad bryr mig din fader och ägorna hans? Vad bryr mig din släkt i sin rikedom och glans? Säg blott, du mig älskar, och min skall du bli. Gick än du i bomullskjol, lill' "Anna-Mari!"
Folkvisa.

151. VEM ÄR, SOM EJ VÄR BRODER MINNS?

Moderato.

C. M. Bellman.

Musical score for 'Vem är, som ej vär broder minns?' in G major, 3/4 time. The score consists of five staves of music. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The tempo is marked 'Moderato'. The music features a mix of eighth and sixteenth notes, with some rests. A dynamic marking 'f' (forte) appears in the second staff. The piece concludes with a double bar line.

Vem är, som ej vår broder minns, Fastän hans skugga
 mer ej finns? Fastän hans valthorn tystnat har, Är skogens
 genljud ännu kvar. Än Floras fåglaskara skall ömt hans
 spel förklara, Än jägarn vid sin snara Skall på sin pipa
 svara, Hur ibland Orfei söner, Av Backus krönt så sköner,
 Han utan like var. C. M. Bellman.

152. OPP AMARYLLIS!

(Fredmans epistel n:r 31.)

Menuetto.

C. M. Bellman.

Musical score for 'Opp Amaryllis!' in G major, 3/4 time. The score consists of three staves of music. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The tempo is marked 'Menuetto'. The music features a mix of eighth and sixteenth notes, with some rests. A dynamic marking 'f' (forte) appears in the first staff. The piece concludes with a double bar line. The second and third staves include tempo markings 'ritard.' and 'a tempo' respectively.

Musical score for 'Opp, Amaryllis!' in G major, 3/4 time. The score consists of one staff of music. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The music features a mix of eighth and sixteenth notes, with some rests. The piece concludes with a double bar line.

Opp, Amaryllis! Vakna, min lilla! Vädret är stilla, Luften
 sval. Regnbågen prålar Med sina strålar, Randiga målar Skog
 och dal, Amaryllis! Låt mig utan våda i Neptuni famn dig
 frid bebåda! Sömnens gud får icke mera råda I dina ögon,
 i suckar och tal!

Stig då i båten. Sjungom vi båda. Kärlek skall råda I vårt
 bröst. Eol sig närmar, Men när han larmar, I dina armar
 Är min tröst. Lycklig uppå havets vreda bölja I din stilla
 famn, kan jag ej dölja, Hur i döden hjärtat vill dig följa.
 Sjungen siréner och härmen min röst. C. M. Bellman.

153. UN DAN UR VÄGEN!

(Fredmans epistel n:r 38.)

C. M. Bellman.

Musical score for 'Undan ur vägen!' in G major, 2/4 time. The score consists of four staves of music. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The tempo is marked 'C. M. Bellman.'. The music features a mix of eighth and sixteenth notes, with some rests. The piece concludes with a double bar line.

Undan ur vägen! Se hur profossen med plymager Svänger
 gullyxan, tills allt blir undanröjt! (Trum...) Se, piparn, stolt
 med små mustascher, Trind och rödblommig, tar fram sin
 mässingsflöjt. Trumslagarn trummar, Mollberg framför går
 på tå, Ryter och mumlar, Och ropar: "Stå!"

Nicka åt Mollberg, ser mutter inte hur han nickar, Lyfter på hatten och grinar uppå skämt? (Trum...) I takten han på lacken vickar: Ett tu och ett tu — håll takten — trampa jämnt! Se hur han sprätter Med ny piskperuk och skor, Vita stövletter Och sorgeflor.

Där går processen ... Kamrater, vem är död i gränden? Jo, Korpral Boman, som dog så vattusjuk... (Trum...) Se Kristian Wingmark, närmsta fränden, Med viter näsduk och svart rosettperuk. Han mitt i lede Går vid Bergström, så därnäst Kyparen Rede Och så en präst.

Ja, korpral Boman, han har nu kastat plit och balja: Nu är han döder. "Ack, är han död bevars!" (Trum...) Han sista gång mustaschen talja På "Bruna Dörren" i fjol den sista mars. Vi tyckas raska, Men vad är vårt liv? Ett bloss. Boman, din aska Hedras av oss.

C. M. Bellman.

154. STORM OCH BÖLJOR TYSTNA RE'N.

(Fredmans epistel n:r 39.)

Allegretto.

C. M. Bellman.

Storm och böljor tystna re'n, Himlavalvets matta sken
Mer och mer försvagas: Re'n det börjar dagas. Molnen simma,
Kvalm och dimma Bådar solens bleka strimma. Vädrén spela fritt och täckt, Fönstren ristas av var fläkt, Lönn och aspar susa, Kärr och källor brusa. Orren spelar... Tömmar, selar Bonden åt sin fåle delar. Re'n i var spis Fladdrar och fräs Spånor och ris Stickor och gräs; Redan vällinggrytan kokar. Re'n med yvig lugg Torparn uti mjugg Efter tobakselden snokar; Och på ängen re'n, Lutad mot en sten, Dal-karl'n i sin skyffel tar.

C. M. Bellman.

155. FJÄRILN VINGAD SYNS PÅ HAGA.

(Fredmans epistel n:r 64.)

Andante.

C. M. Bellman.

Fjäriln vingad syns på Haga Mellan dimmors frost och dun
Sig sitt gröna skjul tillaga Och i blomman sin paulun.
Minsta kräk och syra, Nyss av solens värma väckt, Till
en ny högtidlig yra Eldas vid sefiredens fläkt.

Haga, i ditt sköte röjes Gräsets brodd och gröna plan.
Stolt i dina rännlar höjes Gungande den vita svan, Längst
ur skogens glesa kamrar Höras täta återskall Än från den
graniten hamrar, Än från yx i björk och tall.

://: I villande skogen Jag vallar min hjord, ://: Han följer mig så huld och trogen. Han fattar mitt ord, Allt om vännen min.

://: Och skogen den friska Är tystnadens famn; ://: Men höga furorna de viska Ett älskeligt namn, Det är vännen min.

://: Du genljud, som skallar Mot klippornas höjd, ://: Bär högt utöver skogens tallar Min sång här i fröjd, Allt om vännen min!

F. A. Dahlgren.

159. JAG SJUNGER OCH DANSAR.

(Ur Värmlänningarna.)

A. Randel.

Jag sjunger och dansar så glad i mitt sinn', Jag smög bort till skogen Till Anna-lill trogen, Och frågte så kärligt: "Säg, vill du bli min?" Först såg hon åt öster, så såg hon åt väster, sist såg hon på mej, sa'n, och neg och sa': "Ja!" Och därför är jag nu så gla', så gla'. Ja, Därför är jag nu så gla'.

Sen tog jag i famnen min vänaste mö Och sporde den kära: "Vill du mig förära Till fästning en kyss nu så rosenderö?" Då log hon, min tärna, Så blid som en stjärna, Och rodna' på kinden och neg och sa': "Ja!" Och därför är jag nu så gla', så gla'. Ja, Därför är jag nu så gla'!

"Och kära min Anna, nu frågar jag dej: I glädjen och nöden, I livet och döden, Säg, vill du bli trogen och hulder mot mej?" Med tår i sitt öga Hon såg mot det höga Och räckte mig handen och neg och sa': "Ja!" Och därför är jag nu så gla', så gla'. Ja, Därför är jag nu så gla'!

F. A. Dahlgren.

160. ZIGENAR MARSCH.

Se purpurskyn Vid österns bryn, Som bådär att solen går opp! Och svalkans fläkt Av dagen väckt Oss hälsar med glädje och hopp.

Med skämt och sång Under munter gång Vi vandra dit ödet befallt. Ej frågan är Vart kosan bär, Ty vår hembygd den är överallt.

En stjärna blott, En sol vi fått, Som jämt skall vår ledare bli. På varje stig, Preciosa dig, Dig följ och ledsage vi.

Okänd.

161. SÅNG PÅ FÖRSTA MAJ.

Marsch.

J. F. Nordblom.

Musical score for 'Sång på första maj' by J. F. Nordblom. The score is in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of five staves of music. The first staff begins with a dynamic marking of *mf*. The second staff continues the melody. The third staff has a dynamic marking of *p*. The fourth staff has a dynamic marking of *mf*. The fifth staff concludes the piece.

O, låtom oss svärja ett fostbrödralag I ungdomens sveklösa stunder, Och fröjdas med gamman åt majsolens dag I Odens uråldriga lunder! Se nornorna vandra runtom våra spår Med runor i sköldarna skurna; Verdandi med rosor i fladdrande hår Står lutad mot framtidens urna. C. v. Zeipel.

162. LÅNGTAN TILL LANDET.

Marsch.

O. Lindblad.

Musical score for 'Långtan till landet' by O. Lindblad. The score is in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of three staves of music. The first staff begins with a dynamic marking of *mf* and a fermata over the first note. The second staff continues the melody. The third staff concludes the piece.

Musical score for 'Varsång' by H. Säterberg. The score is in G major (one sharp) and 3/4 time. It consists of two staves of music. The first staff begins with a dynamic marking of *p*. The second staff concludes the piece.

Vintern rasat ut bland våra fjällar, Drivans blommor smälta ned och dö. Himlen ler i vårens ljusa kvällar, Solen kysser liv i skog och sjö. Snart är sommarn här; i purpurvågor, Guldbelagda, azurskiftande, ligga ångarne i dagens lägor, Och i lunden dansa källorne.

Ja, jag kommer! Hälsen, glada vindar, Ut till landet; ut till fåglarne, Att jag älskar dem, till björk och lindar, Sjö och berg; jag vill dem återse. Se dem än som i min barnsoms stunder, Följa bäckens dans till klarnad sjö, Trastens sång i furuskogens lunder, Vattenfågeln lek kring fjärd och ö. H. Säterberg.

163. VARSÅNG.

Något långsamt.

Folkmel: från Norrland.

Musical score for 'Varsång' by H. Säterberg. The score is in G major (one sharp) and 3/4 time. It consists of four staves of music. The first staff begins with a dynamic marking of *p*. The second staff continues the melody. The third staff has a dynamic marking of *ritard.*. The fourth staff concludes the piece with a dynamic marking of *p a tempo*.

Värvindar friska Leka och viska Lunderna om, likt älskan-
de par. Strömmarna ila, Finna ej vila, Förrän i havet stört-
vägen far. Klappa mitt hjärta, klaga och hör: Vallhornets
klang bland klipporna dör, Strömkarlen spelar, Sorgerna de-
lar Vakan kring berg och dal. *Julia Nyberg f. Svärdström.*

164. GLAD SÅSOM FÄGELN.

Rask marschtakt.

Prins Gustaf.

Glad såsom fågeln i morgonstunden Hälsar jag våren i
friska natur'n. Lärkan mig ropar och trasten i lunden, Ärlan
på åkern och orren i fur'n. Se hur de silvrade bäckarna små
://: Hoppa och slå //: Vänliga armar kring tuvor och ste-
nar! Se! Hur det spritter i buskar och grenar //: Av liv
och av dans //: I den härliga vårsolems glans, //: Uti vår-
solems glans! //:

Glad såsom fågeln i morgonstunden Sjunger jag våren i
friska natur'n. Sorgen där ilar från själen, som blunden Ilar
från ögat, som fågeln från bur'n. Lunder och sjöar i vårda-
gens dräkt, //: Sänden er fläkt, //: Visken alltjämt i mitt
öppnade sinne Vårens och glädjens och barndomens minne!
Ty sorgen förgår Ja, sorgen förgår Som ett moln i den
blommande vår, Som ett moln den förgår I den blommande
vår. *H. Säterberg.*

165. SKÖNA MAJ, VÄLKOMMEN.

L. M. Bien.

Musical score for "166. PÅ ROINES STRAND." consisting of six staves of music. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The score includes a double bar line with repeat dots at the beginning, a section marked "D. C. al Fine." in the fourth staff, a "Coda." section in the fifth staff, and a final section in the sixth staff marked "rit." and "dim.".

Sköna maj, välkommen till vår bygd igen! Sköna maj, välkommen, våra lekars vän! Känslans gudaflamma Väckes vid din ljusning, ://: Jord och skyar stamma Kärlek och förtjusning. ://: Sorgen flyr för våren, Glädje ler ur tåren. Sköna maj, välkommen till vår bygd igen! Sköna maj, välkommen, våra lekars vän! Känslans gudaflamma väckes vid din ljusning. Nu ur lundens sköte Och ur blommans knopp Stiga dig till möte Glada offer opp. Blott ditt lov de susa Dessa rosenhäckar, Till din ära brusa Våra silverbäckar. Nu ur lundens sköte Och ur blommans knopp Stiga dig till möte Glada offer opp. (Coda:) Hör! Med tacksam tunga Tusen fåglar sjunga, Liksom vi, liksom vi: Välkommen sköna maj! Välkommen sköna maj!

J. L. Runeberg.

166. PÅ ROINES STRAND.

Musical score for "166. PÅ ROINES STRAND." consisting of a single staff of music. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The score is marked "Ej långsamt." and "Collan.".

Musical score for "Hjorden betar, och klockan klingar, Klockan klingar på Roines strand." consisting of six staves of music. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The score is a single melodic line.

Hjorden betar, och klockan klingar, Klockan klingar på Roines strand. Svanen flyger med vita vingar, ://: Flyger ensam vid molnets rand. ://: Vårens vindar i löven gå, Solen skiner, och sjön är blå. ://: Men jag sjunger min långa längtan, Sjunger ensam på Roines strand. ://:

Fader min är en björk i skogen, Moder min är en sommar-sky, Broder min är ett ax på logen, ://: Syster min är ett vinterny, ://: Ensam är jag som hedens ljung, Blommar ensam och vissnar ung, ://: Sjunger, sjunger min långa längtan, Sjunger ensam vid Roines strand.

Om den strålände solen visste, Om hon visste mitt hjärtas håg, Allt sitt leende sken hon miste, ://: Skulle sjunka i kval-lens väg; ://: Sjunka, sjunka i nattens famn. Men jag viskar min älsklings namn, ://: Sjunger, sjunger min långa längtan, Sjunger ensam vid Roines strand. ://: Z. Topelius.

167. FOLKVISÅ.

Rörligt. *Upptecknad i Skåne av A. O. Assar.*

Rocken surrar, lampan brinner, Vinterkvällen är så lång,
Men lik rök den snart försvinner Under munterhet och sång.
Tra-la-la-la-la-la-la-la-la, Tra-la-la-la-la-la-la-la, Tra-la-la-la-
la-la-la-la-la, Tra-la-la-la-la-la-la-la!

Denna veckan går som många, Söndag blir det snart igen.
Då skall jag till kyrkan gånga, Träffa där min lilla vän. Tra-
la-la-la-la-la-la-la-la, etc.

Upptecknad i Skåne av *A. O. Assar.*

VII. NÅGRA FRÄMMANDE LÄNDERS
NATIONALSÅNGER

168. FINLANDS FOLKSÅNG.

Andante maestoso. *F. Pacius.*

Vårt land, vårt land, vårt fosterland! Ljud högt, o dyra
ord! Ej lyfts en höjd mot himlens rand, Ej sänks en dal,
ej sköljs en strand, Mer älskad än vår bygd i nord, Än våra
fäders jord.

Vårt land är fattigt, skall så bli För den, som guld begär,
En främling far oss stolt förbi. Men detta landet älska vi.
För oss med moar, fjäll och skär Ett gulmland dock det är.

Vi älska våra strömmars brus Och våra bäckars språng,
Den mörka skogens dystra sus, Vår stjärnenatt, vårt som-
marljus, Allt, allt vad här som syn, som sång Vårt hjärta
rört en gång.

Här striddes våra fäders strid Med tanke, svärd och plog,
Här, här i klar som mulen tid, Med lycka hård, med lycka
blid, Det finska folkets hjärta slog, Här bars, vad det för-
drog.

O land, du tusen sjöars land, Där sång och trohet byggt,
Där livets hav oss gett en strand, Vår forntids land, vår
framtds land, Var för din fattigdom ej skyggt, Var fritt,
var glatt, var tryggt!

Din blomning, slutet än i knopp, Skall mogna ur sitt tvång.
Se, ur vår kärlek skall gå opp Ditt ljus, din glans, din fröjd,
ditt hopp, Och högre klinga skall en gång Vår fosterländska
sång. J. L. Runeberg.

169. SUOMIS SÅNG.

Högtidligt. F. Pacius

Hör hur härligt sången skallar Mellan Väinös runohallar!
://: Det är Suomis sång! ://: Hör de höga furor susa, Hör
de djupa strömmar brusa. ://: Det är Suomis sång! ://:

Se, bland drivor högt vid polen Strålar klar midsommar-
solen ://: Det är Suomis sång! ://: Se, på himlens mörka
båga Nattens norrskensflammor låga. ://: Det är Suomis
sång! ://:

Och de väna, blyga dalar, Där en bäck bland blomstren
talar. ://: Det är Suomis sång! ://: Och de skogbekrönta
fjällar, Ekande i stjärnekvällar. ://: Det är Suomis sång! ://:

Överallt en röst oss bjuder, Överallt en stämma ljuder:
://: Det är Suomis sång! ://: Broder äger du ett hjärta,
I dess tjustning, i dess smärta: ://: Hör blott Suomis
sång! ://: E. von Quanten.

170. ESTLANDS NATIONALHYMN.

Melodi lika med "Vårt land".

Mitt fosterland, min fröjd min lust, Varthän min väg än
bär I världen vid, till fjärran kust, Jag vet ej bygd mer dyr
och kär Än du, mitt gamla hemland är, Än du, mitt hemland är.

Din jord mig fött och fostrat har, Mitt land, du är min
mor! Ej slocknar i min levnads dar Den kärlek i mitt hjärta
bor För dig! Nej, den skall växa stor! Mitt kära land, min
mor!

Gud råde över detta land, Min dyra fosterbygd! Han
sträcke ut sin starka hand, Han vare folkets värn och skydd,
Välsigne han dess liv, dess dygd, I älskad fosterbygd!

171. LETTLANDS NATIONALSÅNG.

Maestoso. *mf* *cresc.* K. Bauman. *mf*

Gud skydde Lettland, Vårt kära fosterland! Skydde vårt
Lettland Ja, skydde vårt land. Där flickorna blomma Och
gossarna sjunga Där är vårt fosterland, Vårt kära Lettland,
Lettland!

172. POLENS NATIONALSÄNG.

J. Wybicki.

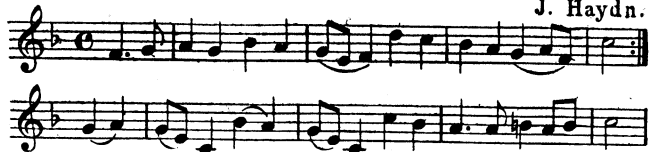
Jeszcze Polska nie zginęła, Kiedy my zajemy! Co mam obca przemoc wzięła, Moca odbierzemy! Marsz, marsz, Dąbrowski, Z ziemi włoskiej do Polski! Za Twoim przewodem Zła czym się znarodem! Marsz, marsz, Dąbrowski, Z ziemi włoskiej do Polski! Za Twoim przewodem Zła czym się znarodem!

Tysk text:

Noch ist Polen nicht verloren, So lang wir noch leben! Was des Feindes Macht genommen, Wird das Schwert uns neu verliehn! Marsch, marsch, Dąbrowski, Führt uns nach Polen wieder, Unter deinem Banner Wollen wir uns sammeln! Marsch, marsch, Dąbrowski, Führt uns nach Polen wieder, Unter deinem Banner Wollen wir uns sammeln!

173. TYSKA NATIONALSÄNGEN.

J. Haydn.

Deutschland, Deutschland über Alles, Über Alles in der Welt Wenn es stets zum Schutz und Trutze Brüderlich zusammen hält, Von der Maas bis an die Memel, Von der Etsch bis an den Belt. *://*: Deutschland, Deutschland über Alles, über Alles in der Welt! *://*:

Hoffmann von Fallersleben.

174. DIE WACHT AM RHEIN.

Allegro maestoso.

Es braust ein Ruf wie Donnerhall, Wie Schwertgeklirr und Wogenprall Zum Rhein, zum Rhein, zum deutschen Rhein, Wer will des Stromes Hüter sein? Lieb Vaterland, magst ruhig sein, Fest steht und treu die Wacht am Rhein, *://*: Fest steht und treu die Wacht, die Wacht am Rhein. *://*:

175. NORSKA FOLKSÅNGEN.

Kraftigt. R. Nordraak.

Ja, vi elsker dette landet, Som det stiger frem, Furet, vejr-
bidt over vandet, Med de tusen hjem, Elsker, elsker det og
tænker På vor far og mor Og den saganat, som sænker
Drømme på vor jord, Og den saganat, som sænker, Sænker
drømme på vor jord.

Dette landet Harald berget Med sin kjæmperad; Dette lan-
det Håkon verget Medems Eyvind kvad; På det landet Olav
malte Korset med sit blod, ://: Fra dets hauger Sverre talte
Roma midt imod. ://:

Norske mand i hus og hytte, Tak din store Gud! Landet
vilde han beskytte, Skjønt det mørkt så ud. Alt hvad fædrene
har kjæmpet, Mödrene har grædt, ://: Har den Herre stille
lempet, Så vi vandt vor ret. ://:

Ja, vi elsker dette landet, Som det stiger frem, Furet vejr-
bidt over vandet Med de tusen hjem. Og som fædres kamp
har hävet Det af nød till sejr, ://: Også vi, når det blir
krävet, For dets fred slår lejr! ://:

Bj. Björnson.

176. DANSK FÄDRELANDSSÅNG.

Högtidligt. H. E. Kröyer.

Der er et yndigt Land, Det staar med brede Bøge ://: När
salten Østerstrand, ://: Det bugter sig i Bakke, Dal, Det
hedder gamle Danmark, ://: Og det er Frejas Sal. ://:

Det Land endnu er skönt, Thi blaa sig Søen belter, ://: Og
Løvet staar saa grönt; ://: Og ädle Kvinder, skønne Mø'r og
Mänd og raske Svende ://: Bebo de Danskes Øer. ://:

Der sad i fordums Tid De harniskklædte Kæmper, ://: Ud-
hvilede fra Strid; ://: Saa drog de frem til Fjenders
Men; Nu hvile deres Bene ://: Bag Højens Bautasten. ://:

Hil Drot og Fädreland! Hil hvor en Danneborger, ://:
Som virker, hvad han kan! ://: Vort gamle Danmark skal
bestaa, Saa længe Bøgen spejler ://: Sin Top i Bølgen
blaa! ://:

A. Øhlenschläger.

177. KONG KRISTIAN STOD VED HØJEN MAST. DANSK NATIONALSANG.

Tempo di marcia.

The musical score consists of five staves of music in treble clef, 2/4 time. The melody is written on the first staff, and the accompaniment is on the second through fifth staves. The piece is marked 'Tempo di marcia'.

Kong Kristian stod ved højen Mast I Røg og Damp; Hans
Værge hamrede saa fast, At Gotens Hjælm og Hjerne brast
Da sank hver fjendtlig Spejl og Mast I Røg og Damp. Fly,
skreg de, hver som flygte kan, Hvo staar mod Danmarks
Kristian, Hvo staar mod Danmarks Kristian, I kamp?

Joh. Ewald.

178 a. ENGLANDS NATIONALHYMN.

Maestoso. *Lully.*

The musical score consists of three staves of music in treble clef, 3/4 time. The melody is written on the first staff, and the accompaniment is on the second and third staves. The piece is marked 'Maestoso'. The third staff includes dynamic markings 'cresc.' and 'ff'.

God save our gracious King, Long live our noble King!
God save the King! Send him victorious, Happy and glorious,
Long to reign over us: God save the King!

178 b. GAMLA SVENSKA FOLKSÅNGEN.

Melodi lika med Englands nationalhymn.

Bevare Gud vår Kung! Gör säll vår ädle Kung! Leve vår
Kung! Bekränt av ärans hand, Alltid med hjärtats band
Förenat med folk och land, Leve vår Kung.

A. N. Edelcrantz.

180. FRANSKA NATIONALSÅNGEN.

Maestoso.

The musical score consists of seven staves of music in treble clef, 3/4 time. The melody is written on the first staff, and the accompaniment is on the second through seventh staves. The piece is marked 'Maestoso'.

Allons, enfans de la patrie! Le jour de gloire est arrivé,
Contre nous de la tyrannie, L'étendart sanglant est levé,
L'étendart sanglant est levé. Entendez-vous dans les campag-
nes, Mugir les féroces soldats? Ils viennent jusque dans vos
bras, Egorger vos fils, vos campagnes. Aux armes Citoyens!
Formez vos bataillons! Marchez! Marchez! qu'un sang impur
Abreuve vos sillons! Marchez! Marchez, qu'un sang impur
Abreuve vos sillons!

Rouget de l'Isle.

181. LA BRABANÇONNE.

Tempo di marcia.

Après des siècles d'esclavage, Le Belge sortant du tombeau,
Reconquis, par son courage, Son nom, ses droits et son
drapeau. Et ta main souveraine et fière, Désormais, peuple
indompté, Grava sur ta vieille bannière: Le Roi, la Loi, la
Liberté! Grava sur ta vieille bannière: Le Roi, la Loi, la
Liberté!

VIII. PSALMER OCH ANDLIGA SÅNGER

FÖR SJÖFARANDE

182. SV. PSALMBOKENS NYA PSALMER N:R 639.

1. När stormen ryter vilt på hav Och böljan öppnar vitt
sin grav, Kom till oss, du, som hjälpa kan, Kom till oss då,
vår Frälserman!

2. Du näpser stormen, när du vill, Och lägger vågen lugn
och still. Så giver du ock hjärtat ro, Om vi på dig, o Herre,
tro.

3. Låt ordets fyrbåk lysa klar, Att ingen bland oss vilse
far Och lider skeppsbrott i sin tro, För alltid mister sam-
vetsro!

4. O Jesu Krist, ditt dyra namn Vi lärde i vår moders
famn. Låt det få vara ankargrund, Vårt fäste till vår sista
stund!

5. Vår konung och vårt fosterland Vi nu befalla i din
hand. Till sist, när färden slutad är, Låt oss få samlas, där
du är!

Paul Nilsson.

183. SV. PSALMBOKEN N:R 371.

2. Så i Jesu dyra namn Ut på böljans rymd vi drage; Gud, din allmakt oss ledsage, Att vi nå en önskad hamn. Värdes mild hos alla dröja, Som att vinna dagligt bröd Havet eller jorden plöja: Var, o Herre, allas stöd!

3. Endräkt, frid, rättfärdighet Kring vår konungs tron befästa, Folkets kärlek, landets bästa Vare hans lycksalighet, Att vi, om du ger oss lycka, Känna må vårt land igen Och till hjärtat glada trycka Var sin broder, var sin vän.

Frimann. Wallin.

LOV- OCH TACKSÄGELSEPSALMER

184. SV. PSALMBOKEN N:R 28.

1. Dig skall min själ sitt offer bära, O, Fader, Skapare och Gud! Dig vill jag med mitt hjärta ära Och dig med mina läppars ljud, Med vördnad tänka på din nåd, Din makt, ditt underfulla råd.

6. O Herre, dig jag vill åkalla, När afontstjärnan framgår skön; När morgondagens pärlor falla, Till dig jag höja skall min bön Och aldrig glömma dina bud, O Fader, Skapare och Gud!

A. A. Afzelius.

185. SV. PSALMBOKEN N:R 272.

1. Nu tacken Gud, allt folk, med hjärtans fröjd och gamman För stora ting, dem han gör med oss allesamman: Den från vårt modersliv av nåd och stor miskund Så mycket gott oss gjort och än gör varje stund!

3. Pris vare dig, o Gud, o Fader, Son och Ande! Högtlovad, store Gud, av oss i allo lande, Du som av evighet treenig Gud förvisst Har varit, är och blir, högtlovad först och sist!

Rinckhart. Svedberg.

186. SV. PSALMBOKEN N:R 383.

4. Ära ske Herren! Ja, Herren allena ske ära; Mäktigt att göra långt mer, än vi mäktä begära! Härligt och stort Är vad den Evige gjort: Honom vårt offer vi bära.

6. Lycka ske konungen! Herren hans vägar berede, Styre hans råd och hans hjärta från sorgerna frede! Herren vårt land Hägne med faderlig hand Och i sin fruktan oss lede!

J. O. Wallin.

HÖGTIDSPSALMER

JULPSALMER

187. SV. PSALMBOKEN N:R 55.

1. Var hälsad, sköna morgonstund, Som av profeters helgamun, Är oss bebådad vorden! Du stora dag, du sälla dag, På vilken himlens välbehag Ännu besöker jorden! Unga Sjunga Med de gamla; Sig församla Jordens böner Kring den störste av dess söner.

2. Guds väsens avbild och likväl En mänskösön, på det var själ Må glad till honom lända. Han kommer, följd av frid och hopp, De villade att söka opp Och hjälpa de elända, Värma, Närma Till varandra Dem, som vandra Kärlekslösa Och ur usla brunnar ösa.

3. Han tårar fälla skall som vi, Förstå vår nöd och stå oss bi Med kraften av sin anda, Förkunna oss sin Faders råd Och sötman av en evig nåd I sorgeskalken blanda, Strida, Lida Dödens smärta, Att vårt hjärta Frid må vinna Och en öppnad himmel finna.

4. Han kommer till vår frälsning sänd, Och nådens sol, av honom tänd, Skall sig ej mera dölja. Han själv vår herde vara vill, Att vi må honom höra till Och honom efterfölja, Nöjda, Höjda Över tiden, Och i friden Av hans rike En gång varda honom like.

J. O. Wallin.

188. SV. PSALMBOKENS NYA PSALMER

N:R 516.

1. O du saliga, O du heliga, Nådebringande juledag! Ära ske Herran Nära och fjärran! Änglar förkunna Guds välbehag.

2. Född är Frälsaren Och Förlossaren, Kristus, Herren i Davids stad. Kommen är friden, Himmelska tiden Nu är fullbordad. Min själ var glad!

3. Gåvor heliga, Outsägliga, Få vi av Guds barmhärtighet. Krist vare hälsad! Världen är frälsad. Fröjda, fröjda dig, O kristenhet!

J. D. Falk.

PASSIONS- OCH PÅSKPSALMER

189. SV. PSALMBOKEN N:R 94.

Guds rena Lamm, oskyldig På korset för oss slaktad, Alltid befunden tålig, Ehur du var föraktad! Vår synd du haver dragit Och dödens makt nedslagit. Giv oss din frid, o Jesu!
N. Decius. Olaus Petri.

190. SV. PSALMBOKEN N:R 106.

1. Upp min tunga, Att lovsjunga Hjälden, som på korsets stam För oss blödde, Led och dödde Som ett menlöst offerlamm! Han ur griften, Efter skriften, Nu i ära träder fram.

2. Han fullgjorde Vad vi borde Och blev vår rättfärdighet. Han avvände Vårt elände För båd' tid och evighet. Han förvärvde, Att vi ärvde Ljus och frid och salighet.

4. Gamla, unga Må lovsjunga Faderns makt och härlighet Och hembära Sonen ära För så stor barmhärtighet. Prisa Anden, Som vid handen Förer oss till salighet!

V. Fortunatus. G. Ollon, J. O. Wallin.

PSALM PÅ KRISTI HIMMELSFÄRDS DAG

191. SV. PSALMBOKEN N:R 113.

1. Till härlighetens land igen Jag ser dig, Jesu, fara; Men jag på jorden måste än En gäst och främling vara. Långt från mitt hem jag vandrar här; Mitt sällskap sorg och möda är.

5. Och som du for, du komma skall, O Jesu, hit tillbaka. Jag akta vill uppå mitt kall, Jag bedja vill och vaka. Jag vet ej stund, jag vet ej dag; Men dagligt dig förbidar jag.
J. O. Wallin.

PINGSTPSALM

192. SV. PSALMBOKEN N:R 138.

1. Kom, Helge Ande, till mig in, Upplys min själ, upptänd mitt sinn', Att jag i dig må bliva. Låt lysa livets ljus för mig Och led mig på den rätta stig: Dig vill jag helt mig giva.

8. Hjälp mig att nyttja tiden rätt Och skaffa nytta på allt sätt, Mitt pund ej nedergrava; Ty den, som Gud ej tjäna vill, Men gör vad världen hörer till, Han kan ej framgång hava.
 Svensk förf. (1600-talet.)

MORGN- OCH AFTONPSALMER

193. SV. PSALMBOKEN N:R 33.

1. Jag lyfter mina händer Upp till Guds berg och hus,
Från dem han hjälpen sänder Och skickar ut sitt ljus. Mig
Herren hjälp bejaka, Som jord och himmel gjort; Min bön
han ej försakar, Men skyddar mig alltfört.

2. Han låter mina fötter Ej slinta, ty han är En väktare,
ej trötter, Och blir mig alltid när. Han nådigt mig bevarar
Och skyddar mig för fall, Mig dag och natt försvarar, Vål-
signar ock mitt kall. *J. Arrhenius.*

194. SV. PSALMBOKEN N:R 420.

1. Din klara sol går åter opp: Jag tackar dig min Gud!
Med kraft och mod och nyfött hopp Jag höjer glädjens ljud.

4. Då skall jag, trygg i råd och dåd, Till dig, o Fader, fly
Och än förnimma, att din nåd Är varje morgon ny.

195. SV. PSALMBOKEN N:R 443.

Melodi: "Dagar komma." N:r 200.

1. Var nu redo, själ och tunga, O mitt hjärta, redo var
Att tillbedja och lovsjunga Gud, min Gud, min himlafar: Att
av honom jag så väl Skyddad är till kropp och själ, Att jag,
i hans hägnad tagen, Ock framlevat denna dagen.

4. Herre, hela riket akta, Led vår konung i ditt ljus, Dina
änglar sänd att vakta Hans regering och hans hus, Var hans
tröst uti all sorg, I all nöd hans fasta borg; Styr hans råd
med dinom Ande, Styrk hans makt till vatt'n och lande.

J. Rist. H. Spegel.

196. SV. PSALMBOKEN N:R 434.

Melodi: "Din klara sol." N:r 190.

1. Så går en dag än från vår tid Och kommer icke mer,
Och än en natt med Herrens frid Till jorden sänkes ned.

3. Trygg i din vård jag lämnar mig, När solen från oss
flyr; Och gladligt skall jag prisa dig, När dagen åter gryr.

J. O. Wallin.

KRIGSPSALMER

197. SV. PSALMBOKEN N:R 378.

Melodi: "Kom, Helge Ande." N:r 188.

1. Förfäras ej du lilla hop, Fast fiendernas larm och rop
Från alla sidor skalla! De fröjdas åt din undergång, Men
deras fröjd ej bliver lång, Ty låt ej modet falla!

2. Din sak är Guds: gack i ditt kall Och i hans hand dig
anbefall, Så räds du ingen fara. Hans Gideon skall än bli
spord, Som Herrens folk och Herrens ord Skall manligen
försvara.

3. I Jesu namn vårt hopp är visst, Att de gudlösa våld och
list Ej oss, men sig förstörer. Till hån och spott de skola
bli. Med oss är Gud, med honom vi: Och segern oss till-
hörer. *Gustaf II Adolf.*

198. SV. PSALMBOKEN N:R 124.

1. Vår Gud är oss en väldig borg, Han är vårt vapen trygga; På honom i all nöd och sorg Vårt hopp vi vilja bygga. Mörkrets furste stiger ned, Hotande och vred; Han rustar sig förvisst Med våld och argan list: Likväl vi oss ej frukta.

2. Vår egen kraft ej hjälpa kan, Vi vore snart förströdda; Men med oss står den rätte man: Vi stå av honom stödda. Frågar du, vad namn han bär? Jesus Krist det är. Han är den Herren Gud, Som klädd i segerskrud, Sin tron för evigt grundat.

M. Luther.

PSALMER OCH ANDLIGA SÅNGER AV
BLANDAT INNEHÅLL

199. SV. PSALMBOKENS TILLÄGG N:R 598.

1. Närmare, Gud, till dig, Närmare dig! Om det än blir ett kors, Som lyfter mig, Sjunger jag innerlig: *://*: Närmare, Gud, till dig, *://*: Närmare dig!

2. Döljer för pilgrim trött Solen sitt sken, Blir än min huvudgård Hårdaste sten, Skall jag dock drömma mig *://*: Närmare, Gud till dig, *://*: Närmare dig!

3. Där skall den nåd du gav Stå för min syn Såsom en stege rest Upp emot skyn. Änglar där vinka mig *://*: Närmare, Gud, till dig, *://*: Närmare dig!

4. Vaknad, jag reser glad Stenen så hård Såsom mitt Betel upp Minnet till vård: Natten ju förde mig *://*: Närmare, Gud, till dig, *://*: Närmare dig!

5. Sist, när jag ställa får Uppåt min färd Och re'n tillrygga är Jordlivets värld, Viskar det än i mig: *://*: Närmare, Gud, till dig, *://*: Närmare dig!

Sarah Flower Adams. J. E. Linderholm.

200. BÖN I STORMEN.

I orkanens vilda fart Se, hur vågor rasa! Kommer räddning icke snart Undan stormens fasa? En blott är, som rädda kan, En det är. Herren är han. Krist Kyrie! Kom till oss snart, o snart!

Stormen viner, åskan går. Vem kan räddning bringa? Var är han, vars ord förmår Vädrens makt betvinga? En blott är, som rädda kan, En det är. Herren är han. Krist Kyrie!
Kom, kom till oss i vår nöd!
J. Falk.

201. BÖN FÖR FÄDERNESLANDET.

Långsamt.

Fr. Sandberg.

Konung och rike, Herre, beskydda, Hägna vårt kära fädernesland! Höga och låga, slott såsom hydda, Huldrikt be-
vare alla din hand!

Blomstre i frihet äldriga Norden, Härlig av minnen, stolt
av sitt hopp! Flyge dess rykte vida kring jorden, Växe dess
ära strålande opp!
G. H. Melin.

202. STRIDSBÖN.

Andante.

O. Lindblad.

Du, som världar har till rike, Hör den bön, som söker
dig! Töm din nåd, förutan like, Över oss evinnerlig! Din är
makten, din är äran, Giv, att friheten blir vår! Är du med
oss, ej förfäran Rum vid våra härdar får.

Rent, liksom en marmorskiva, Hävden har för oss ett blad,
Dit med blod får Svea skriva Världens sista Iliad. När hon
ej sitt tjäll kan värna, Gånge solen mer ej opp! Slockne
himlens sista stjärna Med vår frihets sista hopp!

C. V. R. Strandberg.

FÄDERNAS KYRKA

203. SV. PSALMBOKENS TILLÄGG N:R 533.

G. Aulén

1. Fädernas kyrka i Sveriges land, Kärast bland samfund
på jorden! Vida hon famnar från strand till strand, Fast är
hon grundad av Herrens hand, Byggd till hans tempel i Nor-
den.

2. Allt fick sin vigning i kyrkans famn: Brudgummens
löfte till bruden, Hemmet, de nyföddas kristna namn, Käm-
parnas färd till den sista hamn, Fanan och konungaskruden.

3. Kristet och fritt ville Sverige bo, Råda för landet allena.
Därom i manlig och kristen tro, Därom i strid eller lagfäst
ro Konung och folk sig förena.

4. Fädernas Sverige sig kämpat fram, Kristus var med det
på banan, Visade vägen för trofast stam — Kristus är tro-
fast, och svek är skam — Korset stod tecknat på fanan.

5. Kristus har vunnit vår bästa gärd Både i äran och
nöden. Vida gick striden kring Sveriges härd, Frid åt Guds
kyrka var kampen värd, Konungens kamp intill döden.

6. Minnen från templet och klockors malm Fäderna följde
och sången. Ännu ur fängelsets natt och kvalm Ljöd genom
gallret en fånges psalm — Det var en svensk, som satt
fången.

7. Ädel är skaran, se'n tusen år Gud i vår kyrka fått frälsa.
Framåt vår hoppfyllda längtan går: Ungdomen kristnad är
Sveriges vår, Sveriges framtid och hälsa.

8. Komme nu åter i strid för Gud Skaran sin konung till
möte, Väpnad och villig i helig skrud, Samlad, som daggen
på ljusets bud, Flödar ur morgonens sköte.

9. Kristnade ungdom, dig gånge väl! Strid för Guds ära
i Norden! Kämpa för frihet åt bunden träl! Gud bringe fri-
den åt Sveriges själ! Gud bjude frid över jorden!

J. A. Eklund.

SLUTPSALM

204. SV. PSALMBOKEN N:R 500.

5. Dagar komma, dagar flykta; Håll dig vid Guds ord
och säg: Det är mina fötters lykta Och ett ljus på all min
väg. Hav din lust i detta ord, Som av ålder på vår jord
Mänskors tröst och frid beredde Och till himmelen dem
leddé.

6. Kristne, medan vi här vandra, Låtom oss på fädrens
vis Fromme bedja med varandra, Glade sjunga Herrans
pris! Barnens liksom fädrens ljud Stige upp till samme Gud
Att hans godhet nederkalla Över oss och över alla.

7. Herre, signe du och råde Och bevara nu oss väl! Herre,
ditt ansikt' i nåde Lyse alltid för vår själ! Herre Gud dig
till oss vänd, och din frid oss alla sänd! O Gud Fader, Son
och Ande, Dig ske pris i allo lande!
J. O. Wallin.